

Poradnik PEDIGREE dla opiekunów psów

Czy jesteś gotowy na posiadanie psa?

Jeśli zastanawiasz się nad wzięciem do swojego domu psa- przemyśl dokładnie tę decyzję. Ważne, by zwierzę wybrane przez Ciebie odpowiadało Twojemu stylowi życia, ilości wolnego czasu oraz przestrzeni, którą możesz mu zapewnić. Zbierz informacje o psach- na temat hodowli, ras, sposobu wychowania, ilości wymaganego miejsca, aktywności fizycznej psów, a dzięki temu dokonasz właściwego wyboru.

Szczenię a może dorosły pies?

Szczenię z pewnością wniesie dużo radości do Twojego życia, jednak powinieneś mieć na uwadze, że należy mu poświęcić o wiele więcej czasu, niż dorosłemu psu. Dlatego, warto rozważyć kupno lub adopcję dorosłego psa. Zwłaszcza, jeśli nie masz zbyt dużo czasu i energii, na szkolenie i opiekę nad młodym zwierzęciem.

Ile czasu jesteś w stanie poświęcić szczeniakowi?

Warto pamiętać, że szczenięta wymagają sporo uwagi i zaangażowania. Biorąc młodego psa, musisz zadbać o jego naukę, socjalizację, zabawę, zabiegi pielęgnacyjne i wizyty u lekarza weterynarii. Zanim podejmiesz ostateczną decyzję, zastanów się, czy znajdziesz czas na wychodzenie na spacery przynajmniej kilka razy dziennie, na naukę zasad czystości, szkolenie oraz wizyty u lekarza. Pamiętaj, że trening i nauka szczenięcia to praca prawie 24 h na dobę.

Ile ruchu potrzebuje szczeniak?

Zanim wybierzesz szczenię konkretnej rasy, zastanów się, jakie są jego wymagania ruchowe i jakiego rodzaju aktywności fizycznej wymaga. Nie zawsze sprawdza się teoria, że psy ras małych potrzebują mało ruchu i spacerów. Niektórym z nich do szczęścia i zdrowia potrzeba dużej aktywności fizycznej np. sznaucerom miniaturowym czy buldożkom francuskim. I na odwrót: niektóre psy ras dużych i olbrzymich, jak np. bernardyn czy Dogue de Bordeaux wcale nie są chętne do długich spacerów i najchętniej spędzają większość dnia spokojnie leżąc. Dlatego przed podjęciem ostatecznej decyzji zapoznaj się z zapotrzebowaniem ruchowym przyszłego domownika i rozważ czy jesteś w stanie je zaspokoić.

Ile miejsca zarezerwować na nowego psa?

Wybierając konkretną rasę psa należy brać pod uwagę, czy jesteśmy w stanie zapewnić mu wystarczającą ilość przestrzeni i spełnić jego potrzeby psychologiczne (behawioralne). To znaczy, że np. psy stróżujące nie będą w stanie realizować swoich potrzeb w małym mieszkaniu, co więcej próby ich spełniania staną się uciążliwe zarówno dla domowników jak i sąsiadów. Musimy pamiętać, że jeśli pies wymaga więcej ruchu, nawet największy dom czy ogród nie jest wystarczający. Zwierzę potrzebuje interakcji z człowiekiem, zabawy na dworze, spacerów. Oczywiście wybierając naszego przyszłego psa powinniśmy brać pod

uwagę jego wielkość i dopasować ją do możliwości lokalowych, tak, aby zarówno nam jak i naszemu psu żyło się wygodnie.

Jaki jest Twój budżet?

Należy się liczyć z tym, że posiadanie psa może być kosztowne. Oprócz pierwszych wydatków poniesionych na wyprawkę (legowiska, miski, smycz, szelki bądź obroża itp.) koszty utrzymania psa mogą być dość wysokie i uwzględniają: opiekę weterynaryjną, właściwą karmę, ewentualne ubezpieczenie zwierzęcia, zastępczą opiekę czy w przypadku ras wymagających strzyżenia- usługi fryzjerskie.

Dlaczego chcesz psa?

Zastanów się również, czym się kierujesz, wybierając nowego domownika. Powinieneś rozważyć kupno psa pod kątem Twoich potrzeb i stylu życia. Jest wiele różnych typów użytkowych psów: od psa stróżującego, poprzez psa pasterskiego czy psa do użytku sportowego. Pamiętaj, że jeśli myślisz o szkoleniu psa, dopasuj rasę do Twojego charakteru i sposobu bycia, gdyż to ułatwi komunikację między wami i przyspieszy naukę.

Rasowy czy mieszaniec?

Pozostaje pytanie: czy chcesz psa rasowego, czy mieszankę różnych ras, czyli kundelka. Psy rasowe posiadają zwykle określone cechy, zarówno wyglądu, jak i charakteru, które ukształtowały się przez wiele lat hodowli. U mieszańców ciężko jest przewidzieć usposobienie i temperament, gdyż stanowią one mieszankę różnych cech charakteru. Jednak, bardzo często jest tak, że posiadają akurat te najlepsze cechy, które doskonale nam pasują. Jeśli zdecydujesz się na psa rasowego z hodowli- koniecznie wybierz tę zarejestrowaną w związku kynologicznym! Jeżeli nie zależy Ci na konkretnej rasie, rozważ adopcję psa ze schroniska.

Czy w Twoim domu mieszkają alergicy?

Jest wiele przesądów na temat alergizującego wpływu psów na ludzi. Badania naukowe pokazują, że prawdopodobieństwo alergii u dzieci w domach, w których są zwierzęta jest mniejsze niż u dzieci z domów, gdzie ich nie ma. Jeżeli obawiasz się, że Twoje dziecko może mieć alergię na białko naskórka psa, to zanim zakupisz zwierzę zrób testy alergologiczne, które to potwierdzą lub wykluczą. Pamiętaj, że nie uczula sierść psa, a białka, występujące w naskórku pupila, które wdychamy i długość włosa nie jest wykładnikiem „alergenności” psa.

Samiec czy samica?

To zależy od Twoich preferencji- tak naprawdę zarówno pies jak i suczka są wspaniałymi towarzyszami. Dokonując wyboru, należy wziąć pod uwagę fakt, że niesterylizowana samica będzie miała średnio dwa razy do roku cieczkę i będzie wymagała specjalnej uwagi w tym okresie. Z kolei samce psów mogą uciekać z domu, być nieposłuszne i poszukiwać samicy będącej w okresie rui. Planując kupno psa-jeśli nie zamierzamy ich rozmnażać -najlepiej je wysterylizować, by nie mnożyć niechcianych szczeniąt oraz zapobiec niektórym chorobom. Dzięki sterylizacji, suczki nie mają ciecзки, a samce niepożądanych zachowań płciowych.

A może dorosły pies?

Adopcja dorosłego psa może dać tyle samo satysfakcji, co nabycie szczeniaka, a dodatkowo daje szansę zwierzętom ze schroniska na znalezienie normalnego domu.

Należy pamiętać, że zanim adoptujemy psa musimy dokładnie przeanalizować wszystkie „za” i „przeciw”, gdyż powinna to być świadoma decyzja wszystkich domowników. Zastanówmy się nad ilością wolnego czasu, przestrzeni w domu i warunkami, jakie możemy zapewnić

przyszłemu domownikowi. Ważne jest, żeby przemyśleć czy chcemy adoptować psa młodego czy już w pełni dorosłego, małego czy dużego oraz zastanowić się nad temperamentem i usposobieniem, który odpowiada całej rodzinie. Gdy pojedziemy do schroniska najlepiej przedstawić pracownikom nasze oczekiwania wobec przyszłego psa oraz porozmawiać o warunkach, które jesteśmy w stanie mu zapewnić. Dzięki temu pracownicy będą mieli obraz psa, którego chcemy i pomogą podjąć właściwą decyzję.. Gdy już wybierzemy spośród kilku psów tego jedyne, najlepiej, jeśli spędzimy z nim trochę czasu, pospacerujemy, pobawimy się. Dzięki temu zaobserwujemy zachowania i reakcje zwierzęcia, co ułatwi nam dokonanie właściwego wyboru. Oczywiście, nigdy nie ma stuprocentowej pewności, że trafimy na wymarzone zwierzę, gdyż bez wątplenia warunki schroniskowe są absolutnie nie do porównania z warunkami domowymi. Dlatego od momentu, kiedy adoptujemy psa powinniśmy otoczyć go opieką, by stworzyć mu komfortowy i bezpieczny dom.

Jaka rasa jest właściwa dla Ciebie?

Istnieje wiele ras psów różniących się wielkością, sylwetką, rodzajem włosa czy charakterem i temperamentem. Przy tak dużej różnorodności z pewnością znajdziesz przyjaciela, odpowiadającego Twojemu charakterowi i stylowi życia.

Psy, z uwagi na miejsce życia, pełnione funkcje i wykonywane prace rozwinęły różnorodne, charakterystyczne dla każdej grupy usposobienie, temperament i wygląd zewnętrzny. Obecnie istnieje ponad 350 ras psów o najróżniejszych cechach charakteru- od niezwykle spokojnych do bardzo dynamicznych, potrzebujących ciągłej aktywności fizycznej jak i mentalnej. Dlatego, wobec takiej ilości odmiennych temperamentów, podjęcie właściwej decyzji wymaga odpowiedniego przygotowania. Osoby, które dopiero rozpoczęły poszukiwania i czują się trochę zagubione, powinny zająrzeć do zakładki: wybór psa, tam znajdą pomoc w doborze rasy. W tym artykule zaprezentowany jest podział ras ze względu na użytkowość.

Podział ras psów ze względu na użytkowość:

Psy pasterskie: psy bardzo aktywne

Jest to grupa psów wyhodowana do przeprowadzania i pilnowania stad owiec, bydła, a nawet reniferów. Najbardziej popularne rasy pasterskie to: owczarek niemiecki, belgijski, owczarek podhalański Border Collie, owczarek staroangielski bobtail lub polski owczarek nizinny (PON). Psy pasterskie to bardzo inteligentne i wierne psy, bardzo chętne do aktywnej pomocy i ruchliwe, które na pewno nie będą chciały leżeć w jednym miejscu. Bardzo ważną cechą jest ich wytrzymałość na warunki atmosferyczne. Jeśli lubisz spędzać aktywnie czas, wychodzić na długie spacery to pies z tej grupy jest właśnie dla Ciebie.

Psy do towarzystwa: małe pieski z charakterem

Jeśli chciałbyś psa z wyraźną osobowością, o małych rozmiarach, w tej grupie na pewno znajdziesz swojego towarzysza. Od pinczerów miniaturowych, Chihuahua, Cavalier King Charles Spanieli, Pudel Toy przez Pomeraniana czyli szpica miniaturowego, i Maltańczyka aż do Pekinczyka. Są to psy z charakterem, akcentujące swoje zdanie i egzekwujące swoje prawa. Jeśli poszukujesz ruchliwego kompana o niewielkich rozmiarach, który nie wymaga wiele miejsca i długich spacerów z pewnością pies z tej grupy jest dla Ciebie.

Psy myśliwskie: psy uwielbiające tropić i poszukiwać

Od jamnika, znakomicie kąpiącego nory i polującego na lisy, poprzez charta szkockiego ścigającego jelenie i wilki, aż do basseta, polującego na króliki i bażanty. Psy tej grupy występują w wielu rozmiarach i sylwetkach oraz posiadają różne predyspozycje i

umiejętności związane z polowaniem. Charakteryzuje je znakomity wzrok i węch, którego używają podczas tropienia, pogoni za zwierzyną i na polowaniach. Psy myśliwskie wymagają dużo ruchu, ćwiczeń i biegu, więc jeśli jesteś w stanie im to zapewnić, będą idealnym towarzyszem dla Ciebie.

Psy pracujące: psy poszukujące, ratujące i chroniące

Do tej grupy należą: owczarki niemieckie, Labradory, Golden Retrievery, owczarki belgijskie, Border Collie, Bernardyny, poszukujące zasypanych przez lawiny, ratujące ludzi podczas pożarów oraz innych klęsk żywiołowych. Charakteryzują się dużą inteligencją, posłuszeństwem oraz chęcią współpracy z człowiekiem. Są to zwierzęta, chętne do pomocy, wykonywania prac, dlatego tak często psy z tej grupy służą w policji, są przewodnikami osób niewidomych czy pracują w jednostkach ratowniczych. Wystarczy odpowiednie szkolenie, a pies stanie się przyjacielem i obrońcą rodziny.

Psy stróżujące- broniące rodziny i majątku

Wśród psów pracujących można wyróżnić grupę ras, pełniących funkcje stróżujące i obronne. Do tej grupy zalicza się: rottweilery, owczarki środkowoazjatyckie, owczarki kaukaskie, dobermany, owczarki niemieckie, mastiffy tybetańskie, owczarki francuskie i akity. Te rasy doskonale odnajdują się w pilnowaniu posesji, gdyż są bardzo inteligentne, czujne i stosunkowo nieufne wobec obcych ludzi. Jednak, trzeba pamiętać, aby poświęcić czas na szkolenie, gdyż zaufanie i zrozumienie pomiędzy psem a właścicielem jest niezbędne dla prawidłowego wykonywania zadań przez te psy. Należy pamiętać, że zdarza się, iż psy obronne źle radzą sobie w kontaktach z dziećmi i małymi zwierzętami i trzeba to wziąć pod uwagę przy wyborze psa.

Psy pociągowe- silne i aktywne

Psy pociągowe to duże szwajcarskie psy pasterskie, które z uwagi na swoją wielkość, siłę i charakter, sprawdzały się jako psy pociągowe do ciągnięcia wózka lub sanek w górach. Ich umiejętności zostały wykorzystane przez armię szwajcarską podczas II Wojny Światowej, jako psy juczne i pociągowe- potrafiły na odcinku 25 km i wzniesieniach o wysokości 200 m, ciągnąć wózek o masie 50 kilogramów. Do ras pociągowych zalicza się również północne rasy- Alaskan Malamute i Husky syberyjski, które znakomicie sprawdzają się, jako psy do ciągnięcia sań oraz w psich zaprzęgach. Wprawdzie są to psy cierpliwe i przyjazne, jednak w stosunku do obcych zazwyczaj bardzo nieufne. Z reguły wybierają jednego pana i jego polecenia są dla nich nadrzędne. Konieczne jest zapewnienie psom pociągowym odpowiedniego poziomu aktywności fizycznej i to nie tylko biegów, ale także pracy w zaprzęgu. Są to psy, które raczej nie nadają się do mieszkania w bloku, za to doskonale odnajdują się w dużym domu z ogrodem, gdzie mogą biegać i aktywnie spędzać czas. Decydując się na tę grupę psów, należy dysponować czasem na szkolenia oraz na zapewnienie aktywności fizycznej zwierzęciu, gdyż ruch jest dla nich niezbędnym i koniecznym elementem życia.

Teriery: stanowcze psy z charakterem

‘Terra’ oznacza ziemia, a nazwa tej grupy psów wzięła się stąd, że teriery zostały wyhodowane do polowania na zwierzęta żyjące w norach w ziemi. Teriery charakteryzują się silnym instynktem łowieckim i dominującym charakterem. Są to psy wszechstronne, radosne, lojalne, niezwykle aktywne, wymagające dużo ruchu i poświęcenia. Niektóre z nich jak np. Jack Russel zostały wyhodowane do tępienia i wypłaszania z kryjówek gryzoni, więc jeśli masz działkę lub ogród, z pewnością będzie to idealny sprzymierzeniec przepłaszający potencjalne szkodniki. Przed zakupem teriera powinieneś wiedzieć, że często są to zwierzęta

dominujące i wymagają konsekwentnego podejścia. Niektóre rasy, jak: Amstafy czy Pit Bull, źle tolerują inne zwierzęta oraz mają skłonności do bójk z innymi psami. Jeśli w Twoim otoczeniu jest wiele psów lub sam planujesz mieć więcej niż jednego, czeka Cię dodatkowe zadanie, by przyzwyczajać przedstawicieli tych ras do obecności innych zwierząt.

Psy służbowe: psy obrończe i tropiące

Do ras psów wykorzystywanych w służbie zalicza się między innymi: owczarka niemieckiego, dobermana, rottweilera, Kerry Blue teriera i Airedale Teriera. Dzięki umiejętnościom tropienia, czujności, posłuszeństwu oraz doskonałemu węchowi te rasy pomagają w pracy policjantom, służbom wojskowym czy straży granicznej w tropieniu i poszukiwaniu narkotyków, przestępców, a także służą w celach obronnych. Są to psy bardzo pojętne, inteligentne, czujne, silne i wytrwałe, dzięki czemu szubko uczą się swoich zadań. Wymagają doświadczonego hodowcy i dobrego szkolenia, a staną się dobrym opiekunem i obrońcą rodziny.

Przygotowania na przybycie psa

Nowe szczenię czy dorosły pies to ogromna radość i przyjemność, ale również i obowiązek. Bardzo ważne jest przygotowanie zarówno samego otoczenia, niezbędnych akcesoriów oraz zdobycie wiedzy o wymaganiach konkretnej rasy, żywieniu, profilaktyce i dobrym wychowaniu. Dodatkowo, należy przeczytać porady na temat wyboru właściwej rasy oraz dotyczące wyboru hodowcy.

Wybór szczenięcia z hodowli

Decyzja, która rasa jest odpowiednia dla Twojego stylu życia, temperamentu czy wielkości domu jest kluczowa, gdyż idealne zgranie charakterów i sposobu na życie zaowocuje długoletnią przyjaźnią i wzajemnym zrozumieniem.

Wybór właściwego szczenięcia z hodowli może być dużym wyzwaniem, ponieważ wszystkie z nich wyglądają słodko i uroczo. Ważne, by przy podejmowaniu decyzji zwrócić uwagę na zachowanie się szczeniąt z miotu i wybrać tego, który najbardziej nam odpowiada. Są takie szczenięta, które chowają się w kącie, są smutne i patrzą błagalnie- zwykle wybór takiego zwierzęcia nie zawsze jest trafną decyzją. Zdarza się, choć nie jest to regułą, że są to najsłabsze, bojaźliwe szczenięta, które mają problemy zdrowotne i są strachliwe jako dorosłe psy. Najlepszy i najsilniejszy szczeniak jest wesoły, ruchliwy i śmiały, od razu do nas podchodzi. Z drugiej strony to odważne i pewne siebie mogą wymagać bardziej stanowczego i konsekwentnego prowadzenia w przyszłości. Wybór szczeniaka powinien być dostosowany do naszych umiejętności i charakteru.

Jeśli wydaje Ci się, że podjąłeś trafną decyzję i wybrałeś najwłaściwsze szczenię z miotu, to sprawdź jeszcze wygląd zewnętrzny. Zdrowy szczeniak powinien mieć następujące cechy:

- **Zdrową i silną budowę**– symetryczna i proporcjonalna budowa ciała oraz prawidłowa kondycja- nie jest otyły ani wychudzony;
- **Piękna, błyszcząca sierść** – jednolita okrywa włosowa, brak pasożytów czy zmian skórnych, takich jak: zaczerwienienia, ubytki włosów czy np. krosty na skórze;
- **Błyszczące oczy**- brak zaczerwienionych spojówek, brak wypływu z oczu;
- **Różowe, czyste dziąsła** – świeży oddech;
- **Różowe, czyste uszy** – wewnętrzna część ucha czysta, brak zmian na skórze i patologicznej wydzieliny;
- **Czysta, sucha okolica odbytu**– bez śladów biegunki, zaczerwienienia czy podrażnienia;

Pomyśl również o temperamencie i osobowości szczenięcia. Pewny siebie pies, to dobry kandydat na nowego domownika, gdy w domu masz ruchliwe i hałaśliwe dzieci. Jeśli chcesz energicznego czworonoga, który zapewni dużo ruchu i ćwiczeń, to pełen wigoru szczeniak jest dla Ciebie. Kiedy prowadzisz spokojny tryb życia, z dala od zgiełku, warto pomyśleć nad spokojniejszym zwierzęciem.

Przygotuj się na przyjęcie nowego szczenięcia lub dorosłego psa

Zanim przybędzie do Ciebie szczenię, powinieneś się do tego przygotować, by zapewnić mu największy komfort i wygodę w nowym miejscu. Oprócz przygotowania samego siebie na zmianę w życiu, należy zakupić kilka niezbędnych akcesoriów, by Twój nowy domownik czuł się dobrze w domu. Należy zadbać o miski, karmę, odpowiednie pościele, identyfikator i kilka zabawek.

Jedzenie i miski

Szczenię będzie korzystać z misek kilka razy dziennie, dlatego kupno praktycznej i wykonanej z bezpiecznych materiałów miska jest bardzo ważne. Najlepsze są ciężkie, ceramiczne lub te z nierdzewnej stali, gdyż łatwo je utrzymać w czystości, trudno je zbić czy uszkodzić. Natomiast plastikowe miski na wodę czy pokarm nie są trwałe- łatwo ulegają zniszczeniu, często są gryzione przez psy i trudniej się je czyścić.

Jeśli Twój pies ma długie uszy, z pewnością zanurzy je w misce podczas jedzenia czy picia. Dlatego w tym przypadku odpowiednia będzie miska wąska na górze (w kształcie ściętego stożka), w której uszy Twojego psa nie będą się moczyć i brudzić. Jeśli wybrałeś psa dużej rasy pomyśl o zakupie miski na podwyższającym stelażu.

Identyfikator

Wszystkie psy, dla bezpieczeństwa powinny nosić identyfikator przy obroży, zawierający nazwisko właściciela, jego adres i telefon. Taką adresówkę można z łatwością nabyć przez internet lub w sklepie zoologicznym.

Identyfikatory mogą ulec zniszczeniu lub zostać zgubione, dlatego uzasadnionym pomysłem jest czipowanie zwierząt. Jest to bardzo szybka, stosunkowo bezbolesna i efektywna metoda. Poproś swojego lekarza weterynarii o zaczipowanie psa, a będziesz pewny, że z łatwością zidentyfikujesz swoje zwierzę w przypadku zagubienia. Zanim to zrobisz, zapytaj hodowcy, czy nie czipował szczenięcia wcześniej lub poproś lekarza weterynarii, aby specjalnym czytnikiem sprawdził, czy pies nie ma czipa. Dowiedz się także, jak zarejestrować chip na Twoje dane.

Coś do gryzienia

Psy uwielbiają gryźć. Tym bardziej młode szczenięta, szczególnie podczas wymiany zębów mlecznych na stałe będą próbowały wszystkiego dookoła. Jeśli chcesz uchronić swoje skarpetki, buty oraz meble przed zębami Twojego pupila, kup mu różnorodne gryzaki, by na nich sprawdzał siły swojego uzębienia. Zwróć uwagę, by były one wykonane z materiałów nietoksycznych, odpornych i niegroźnych dla zębów Twojego zwierzęcia. Nigdy nie zostawiaj swojego szczeniaka samego, może sobie zrobić krzywdę np. porazić się prądem podczas gryzienia kabli elektrycznych.

Zabawki

Na rynku znajduje się mnóstwo zabawek dla psów. Wybierz się do sklepu zoologicznego lub skorzystaj z internetu, a z pewnością znajdziesz coś dla swojego psa wśród piłeczek, maskotek, sznurków do szarpania, czy kółek do zabawy. Zabawki stanowią doskonałe uzupełnienie treningu, dostarczają zwierzęciu radości, dbają o dobrą kondycję Twojego psa, a

także sprzyjają budowaniu więzi z opiekunem. Najlepsze zabawki to takie, które nie ulegną szybkiemu rozgryzieniu np. z lanej gumy lub z grubego sznura.

Zestaw do pielęgnacji sierści

Dla małego szczenięcia dbanie o sierść to nie tylko zabieg poprawiający wygląd, ale również przypominający czasy, gdy przebywał ze swoją mamą, dający przyjemność i dobrą zabawę. Z drugiej strony dbanie o sierść jest nieodłącznym elementem zabiegów pielęgnacyjnych, zapewniających zdrowie Twojemu psu. Dlatego zakup grzebień lub szczotkę i zaplanuj, w jakie dni będziesz dbał o sierść swojego pupila. Poproś w sklepie o pomoc w doborze akcesoriów do czesania, gdyż każdy rodzaj sierści wymaga odmiennego zestawu do pielęgnacji. Będziesz również potrzebował czązków do pazurów oraz „psiego” szamponu, który zadba o skórę i sierść Twojego pupila. Pamiętaj, aby regularnie przyzwyczajając swojego szczeniaka do zabiegów pielęgnacyjnych, tak aby były one przyjemną rutyną, a nie źródłem obustronnej frustracji.

Schodki, bramki

Zwróć uwagę na niebezpieczne elementy w Twoim domu, takie jak: schody, balkony czy oczka wodne, które powinny być całkowicie poza zasięgiem szczenięcia. Ciekawe zwierzę może wypaść z balkonu czy znaleźć się w stawie, gdy Ty nie będziesz go obserwował. Możesz stosować specjalne siatki czy bramki oddzielające niebezpieczne miejsca, tak by szczeniak nie mógł się do nich dostać. Mogą one pełnić rolę chroniącą przed wejściem malucha np. do salonu, gdzie znajdują się meble, które mogłyby zostać dosięgnięte przez zęby Twojego szczeniaka.

Transporter

Powinieneś zaopatrzyć się w transporter dla szczenięcia, który ułatwi jego przywóz do domu. Taka specjalna klatka jest również przydatna później w domu i może spełniać kilka funkcji. Większa klatka czy transporter są często wybierane przez zwierzęta, jako miejsce odpoczynku i spania, stanowiąc bezpieczny azyl dla Twojego pupila. Transportery przydadzą się również w trakcie podróży czy dowiezienia zwierzęcia np. do lekarza weterynarii.

Pierwsze jedzenie w nowym domu

Przyjazd do nowego miejsca zamieszkania jest bardzo stresujący dla szczenięcia. Dlatego, nie powinniśmy gwałtownie zmieniać karmy, tylko podawać to, co szczenię otrzymywało w hodowli. Dzięki temu unikniemy przykrych problemów żołądkowo-jelitowych, spowodowanych nagłą zmianą karmy.

Po okresie aklimatyzacji, możesz stopniowo wprowadzać nowy pokarm. Najlepiej robić to rozważnie i powoli- mieszając karmę, którą wcześniej otrzymywał z niewielką ilością nowej i sukcesywnie zwiększać tę ilość.

Już po kilku dniach można rozpocząć podawanie nowej karmy np. Pedigree®- marki karm, która z ponad 40-letnim doświadczeniem tworzy w pełni zbilansowaną i kompletną dietę dla psów. To w niej znajduje się idealna proporcja białka, węglowodanów, tłuszczów i włókna pokarmowego oraz niezbędnych witamin i minerałów koniecznych dla prawidłowego funkcjonowania i zdrowia psa.

Zobacz propozycje Pedigree® dla szczeniąt i psów dorosłych.

Obroża i smycz

Abyś mógł swobodnie poruszać się z psem poza domem każdy opiekun powinien zakupić odpowiednią obrożę i smycz. Zanim wyjdiesz na prawdziwy spacer, przyzwyczaj swojego szczeniaka do smyczy i obroży w domu, a będzie o wiele łatwiej na zewnątrz.

Na rynku występuje bardzo duża różnorodność smyczy i obroży: dostępne są w wielu kolorach, wielkościach i wykonane z różnorodnych materiałów. Dla rosnących szczeniąt polecane są nylonowe lub te z miękkiej skóry. Kupując obrożę, zwróć uwagę na jej przyleganie i wielkość, dopasuj ją tak, by nie była ani za duża, ani za ciasna. Nie powinna też być za wąska. Najlepiej, jeśli można po zapięciu włożyć pod klamrę dwa palce. Za duża obroża łatwo się zsunie, gdy szczenię mocniej pociągnie za smycz, co jest dość niebezpieczne- może uciec i zgubić się lub wpaść pod samochód. Z kolei zbyt mała i zbyt ciasna obroża uciska nadmiernie gardło i krtań, co jest bolesne i nieprzyjemne dla psa. Pamiętaj, by sprawdzać regularnie dopasowanie obroży. Szczenięta bardzo szybko z nich wyrastają, przez co stają się one zbyt ciasne i niekomfortowe do noszenia.

Jeśli masz bardzo małego psa: np. shih tzu, czy innego psa miniaturowego, lepszym rozwiązaniem są szelki, które chronią szyję przed przeciążeniem i szarpnięciem podczas spacerów. Pamiętaj, by do szelek lub obroży przyczepić identyfikator Twojego pupila.

Pierwsza wizyta u lekarza weterynarii

Gdy szczenię zdomowi się u Ciebie i poczuje się pewnie, zabierz go na pierwszą wizytę do lekarza weterynarii.. Oprócz gruntownego zbadania zdrowia szczenięcia, poproś o informację na temat odrobaczania, szczepień profilaktycznych oraz czipowania. Zapytaj, kiedy Twój pies będzie mógł bezpiecznie wychodzić na spacer i kontaktować się z innymi zwierzętami.

Weź ulubione smakołyki dla czworonoga, by zmniejszyć stres.. Dzięki temu stanie się odważniejszy, mniej bojaźliwy, a badanie będzie przyjemne. Jeśli zminimalizujesz stres, z pewnością szczenię będzie mieć pozytywne skojarzenia z gabinetem weterynaryjnym, a kolejne wizyty nie będą problematyczne.

Ubezpieczenie zwierzęcia

Podczas pierwszej wizyty u lekarza porozmawiaj o kosztach ewentualnego leczenia oraz możliwości ubezpieczenia psa. Zastanów się, jakie zabiegi profilaktyczne chciałbyś wykonywać u pupila, porozmawiaj o ryzyku chorób i zdecyduj, czy widzisz potrzebę skorzystania z ubezpieczeń, lub które rozwiązanie jest dla Ciebie najlepsze.

Przygotowanie na przyjęcie nowego psa

Dzięki wskazówkom zamieszczonym poniżej, ułatwimy Ci przygotowanie siebie i domu na przybycie nowego pupila. Dodatkowo, dowiesz się więcej na temat różnych ras psów, czy doboru właściwego hodowcy.

Pies w domu

Przed przywitaniem nowego czworonoga w swoim domu powinieneś sprawdzić czy nie znajdują się w środku oraz na zewnątrz niebezpieczne dla psa urządzenia czy rośliny. Część sprzętów i przedmiotów codziennego użytku, z pozoru niewydających się być groźnymi, może stanowić niebezpieczeństwo dla zdrowia naszego pupila. Dlatego zadbaj o to, by ciekawski szczeniak nie dotarł w obszar stanowiący dla niego zagrożenie. Poniżej wskazówki, na co zwrócić największą uwagę:

Niebezpieczeństwa wewnątrz domu

Przedmioty, luźno pozostawione rzeczy; w nich mogą znajdować się małe elementy, które z łatwością mogą zostać połknięte przez szczenię; szczególnie niebezpieczne są materiały pokryte cynkiem (małe wyroby metalowe), które są bardzo niebezpieczne dla psa. Jeśli Twój pies połknie coś takiego, natychmiast udaj się z nim do lekarza weterynarii;

Czekolada jest niezwykle szkodliwa dla psów. Zawarta w niej teobromina jest toksyczna zarówno dla szczeniąt, jak i psów dorosłych. Zadbaj o to, by nie pozostawiać wyrobów czekoladowych w łatwo dostępnych miejscach;

Rośliny trujące. Takie rośliny, jak dieffenbachia, lilie, filodendrony, Gwiazdy Betlejemskie trzymaj z dala od psów;

Kable elektryczne. Są częstym elementem zainteresowania szczeniąt. Dlatego dobrze je ukryj, przykryj ochronną warstwą, by nie stanowiły zachęty dla małego psa. Wyłączaj również sprzęty z gniazdka na czas, gdy nie ma Cię w domu;

CD i DVD. Przegryzione lub połamane płyty rozpadają się na drobne, ostre elementy, które mogą uszkodzić jamę ustną psa, a połknięte spowodować niedrożność jelit lub ich rozcięcie;

Łatwe do otworzenia pudełka w kuchni i łazience. Upewnij się, że Twój pies nie będzie miał dostępu do opakowań i pudełek z lekami, środkami czystości czy proszkami do prania.

Gorące jedzenie w kuchni. Trzymaj psa z dala od kuchni, w której gotujesz czy pieczesz, łatwo nie zauważyć zwierzęcia, które może się poparzyć. Dobrą zasadą jest zabranianie psu wchodzenia do kuchni, gdzie przygotowuje się gorące posiłki;

Toaleta. Zamykaj ubikację, gdyż szczenięta z ciekawości mogą wskoczyć do środka muszli, zrobić sobie krzywdę, a nawet utopić się;

Otwarte drzwi. Pilnuj, by drzwi były zawsze zamknięte i zwracaj uwagę na moment zamykania, gdyż chwila nieuwagi i można przytrzasnąć małego psiaka;

Niebezpieczeństwa poza domem

Staw lub basen. Pamiętaj, że jeśli pies wskoczy do środka, to nie będzie miał możliwości wyjścia. Szczeniaka pilnuj i zagradzaj wejście, aby nie miał sposobności wskoczenia do środka;

Kosze na śmieci i torby. Ich wnętrze jest niezwykle kuszące dla szczeniąt, dlatego uważaj, aby nie mogły się dostać do kosza ze śmieciami, gdyż jego zawartość może być szkodliwa a nawet śmiertelna dla psa. Torby foliowe stanowią zagrożenie dla psa, próbując się dostać do resztek jedzenia, np. chipsów, pies może wciągnąć torbę na głowę i udusić się;

Garaż. Wyczyść wszystkie plamy, wycieki (np. z samochodu), schowaj dokładnie wszystkie farby, kleje, wystające kable, gdyż są one potencjalnie bardzo niebezpieczne dla szczenięcia;

Otwarta brama wjazdowa, dziury w płocie. Jeśli płot otaczający dom nie jest szczelny, nie wypuszczaj psa samego. Dodatkowo pamiętaj o założeniu obroży z identyfikatorem, by na wypadek ucieczki, łatwo było znaleźć czworonoga;

Opieka zdrowotna

Dbanie o zdrowie pupila to bardzo ważna część Twoich obowiązków związanych z czworonogiem. Oprócz właściwego i zbilansowanego żywienia oraz odpowiedniej dawki ruchu powinieneś pomyśleć o dobrym lekarzu weterynarii. W tej części znajdziesz wszystko, co powinieneś wiedzieć o utrzymaniu witalności, dobrej kondycji i zdrowia Twojego psa. Dowiesz się o szczepieniach, profilaktyce przeciw pasożytom wewnętrznym i zewnętrznym oraz jak zauważyć, że Twój pies nie czuje się najlepiej.

Znalezienie dobrego lekarza weterynarii

Wybór lekarza weterynarii jest poważną decyzją, gdyż jemu powierzasz zdrowie swojego pupila. Wybierając odpowiedniego lekarza, należy zrobić dokładne rozeznanie, najlepiej jeśli hodowca, znajomi czy sąsiedzi podpowiedzą Ci, który lekarz weterynarii jest najlepszy. Jeśli nikt nie polecił Ci dobrego gabinetu weterynaryjnego, porozglądaj się w okolicy, pójdz do kilku, zobacz jak wygląda poczekalnia, gabinety, zapytaj się klientów o opinię, a z pewnością trafisz na dobrego i sprawdzonego lekarza weterynarii, któremu z zaufaniem powierzysz zdrowie swojego czworonoga.

Pierwsza wizyta i szczepienia

Kiedy wybierzesz lekarza weterynarii, zabierz do niego swojego psa na pierwszą wizytę. Najlepiej, jeśli uda się ją połączyć ze szczepieniem szczenięcia, wówczas ograniczysz psu stres związany z przebywaniem w obcym miejscu. Jednak takie decyzje zawsze podejmuje lekarz weterynarii. Dowiedz się, w jakich terminach powinny odbyć się szczepienia dla młodego pieska i umów się na kolejną wizytę. Pamiętaj, by regularnie szczepić psa przeciwko wściekliznie i innym chorobom zakaźnym zgodnie z zaleceniami Twojego lekarza weterynarii, gdyż brak ochrony przed niektórymi chorobami jest niezwykle groźny. W środowisku jest mnóstwo niebezpiecznych, a nawet śmiertelnych dla młodego psa bakterii i wirusów. Dzięki szczepieniu stanie się on odporny na choroby wywoływane przez najgroźniejsze bakterie i wirusy.

Przy okazji pierwszej wizyty porozmawiaj o terminach odrobaczania, profilaktyce przeciwpchelnej, obcinaniu pazurów i innych aspektach zdrowotnych i pielęgnacyjnych. Pamiętaj również, że jeśli Twój szczeniak odmawia jedzenia, picia, ma biegunkę, wymioty lub jest ospały bez powodu to bezwzględnie, jak najszybciej pokaż go swojemu lekarzowi weterynarii.

Szczepienia

Szczenięta są wrażliwe na wiele chorób zakaźnych m.in. nosówkę, zakaźne zapalenie wątroby, parwowirozę i wściekliznę. W czasie, gdy szczenięta pobiera siarę (pierwszy pokarm od matki), a później mleko, otrzymują wraz z nim przeciwciała chroniące przed infekcjami. Gdy przestają ssać matkę, stają się wrażliwe na atak czynników ze środowiska zewnętrznego. Dlatego należy wspomóc ich odporność i zdolność do walki z bakteriami i wirusami, zwłaszcza tymi, które powodują ciężkie i często śmiertelne choroby.

Pierwsze szczepienie szczenięcia przeciwko chorom zakaźnym wykonuje się w wieku około 6 tygodni, następne powtarza się je dwukrotnie. Ostatnie szczepienie w wieku szczenięcym powinno mieć miejsce po ukończeniu przez psa 12 tygodni. Kolejne szczepienie powtarza się raz do roku (lub częściej w zależności od choroby).. Jeśli bierzesz szczenię z hodowli nie zapomnij jego książeczki zdrowia oraz dowiedz się, czy i w jakim wieku zostało

zaszczepione przez hodowcę. Te informacje pomogą lekarzowi w doborze odpowiedniego schematu szczepień dla Twojego psa.

Pamiętaj, że szczenię nie powinno wychodzić na zewnątrz i mieć kontaktu z innymi psami, dopóki nie miną co najmniej dwa tygodnie od drugiego szczepienia. Dopiero po tym czasie uzyskuje odporność na takim poziomie, że można mówić o minimalnej ochronie przed chorobami zakaźnymi.

Program szczepień dla psów

Zaleca się powtarzać szczepienia u każdego psa w terminach zalecanych przez lekarza weterynarii (w zależności od choroby – raz do roku lub częściej).

Dlaczego psy potrzebują szczepień?

Szczepienia dają psom ochronę przeciwko niektórym chorobom zakaźnym, które stanowią zagrożenie dla ich życia oraz łatwo rozprzestrzeniają się wśród psów.

Szczepienia rozpoczynamy już w wieku szczenięcym, około 6-8 tygodnia życia, następnie powtarzamy je jeszcze dwukrotnie, tak by zapewnić całkowitą odporność szczenięciu. Pełna odporność u szceniąt występuje dopiero około dwóch tygodni od trzeciego podania szczepionki. Po trzech dawkach szczepień przeciwko chorobom zakaźnym, podanym w wieku szczenięcym możemy mówić, że pies jest zabezpieczony przed groźnymi wirusami i bakteriami. Później należy przestrzegać kolejnych terminów szczepień zalecanych przez Twojego lekarza weterynarii.

Przeciwko jakim chorobom szczepimy?

Wśród chorób, na które są dostępne szczepionki należy wymienić: wściekliznę, nosówkę, parwowirozę, koronawirozę, wirusowe zapalenie wątroby, kaszel kenelowy oraz leptospirozę. Według polskiego prawa, należy obowiązkowo, co roku szczepić psy przeciwko wściekliznie, a reszta szczepień przeciwko chorobom zakaźnym jest dobrowolna.

Wścieklizna

Wścieklizna to choroba niezwykle niebezpieczna zarówno dla psów, jak i dla ludzi. Choroba niestety jest nieuleczalna, zarażone psy zawsze umierają. Zgodnie z polskim prawem pierwsza dawka szczepionki powinna zostać podana zwierzęciu między drugim a piątym miesiącem życia, następnie należy ją powtarzać każdego roku.

Parwowiroza

Parwovirus wywołujący tę chorobę jest bardzo groźny dla psów. Atakuje jelita, tkankę limfatyczną oraz szpik kostny szceniąt, powodując spadek apetytu, gorączkę, wymioty oraz biegunkę. Jeśli nie podejmie się szybko leczenia, dla 90% zwierząt jest to choroba śmiertelna. Jeśli podejrzewasz, że Twój szczeniak mógł mieć kontakt z chorymi psami, czy ich odchodami, reaguj natychmiast. Pamiętaj, że im szybciej zostanie wdrożone leczenie, tym większa szansa na uratowanie Twojego pupila.

Nosówka

Nosówka to choroba wirusowa niebezpieczna zwłaszcza dla szceniąt i starszych psów. Źródłem zakażenia są nosiciele i zwierzęta chore, które wydalają duże ilości wirusa wraz z

wydzieliną z nosa, spojówek, śliną i moczem. Zakażenie następuje głównie przez kontakt bezpośredni drogą kropelkową lub pokarmową. Wirus atakuje układ oddechowy, pokarmowy i nerwowy. W zależności od stopnia zjadliwości wirusa oraz odporności organizmu, choroba może przebiegać w różny sposób, od zakażeń bezobjawowych, aż do stanów ciężkich kończących się śmiercią.

Leptospiroza

Leptospiroza wywoływana jest przez bakterie z rodziny *Leptospira*, atakujące najczęściej nerki i wątrobę, wywołując ich trwałe uszkodzenie. Szczepionka nie chroni psa przed wszystkimi rodzajami tych bakterii, a jedynie przed tymi najpopularniejszymi w środowisku. Bakterie te najczęściej są przenoszone przez gryzonie. Zapytaj swojego lekarza weterynarii o terminy kolejnych szczepień przeciwko leptospirozie

Choroba Rubartha (wirusowe zapalenie wątroby)

Wirusowe zapalenie wątroby, zwane również Chorobą Rubartha to niezwykle ciężka choroba, doprowadzająca do uszkodzenia wątroby. Zwierzęta mają wysoką gorączkę, biegunkę, są słabe i apatyczne. Do zakażenia dochodzi drogą kropelkową lub z pokarmem. Najczęściej występuje u młodych psów, w szczególności tych nieszczepionych.

Kaszel Kenelowy

To choroba zakaźna pojawiająca się głównie w skupiskach psów, zwłaszcza w schroniskach czy psich hotelach. Wirus atakuje górne drogi oddechowe, doprowadzając do kaszlu, wysokiej gorączki oraz wypływu z nosa i oczu.

Pamiętaj, że pojawiają się coraz nowsze możliwości profilaktyczne (np. szczepienia przeciwko chorobom przenoszonym przez kleszcze), dlatego zawsze pytaj swojego lekarza weterynarii o najlepsze rozwiązania dla Twojego psa.

Czy mój pies lub szczeniak jest chory?

Jak poznać, że pies czuje się źle i należy pójść z nim do lekarza weterynarii? Użyj poniższych wskazówek do sprawdzenia, w jakiej kondycji jest Twój pies, a będziesz wiedział czy Twojemu pupilowi nic nie dolega. Zawsze, gdy nie jesteś pewien, czy Twój czworonóg jest zdrowy, lepiej pokazać go lekarzowi, by on ocenił jego stan zdrowia.

Zdrowy pies ma:

Oczy błyszczące, okolica oka jest sucha i czysta, bez wypływów, spojówki są różowe;

Nos okolica nosa czysta, brak wypływów;

Oddech świeży, a pies oddycha równomiernie i bez trudu;

Dziąsła różowe i po uciśnięciu wracają do normalnej barwy po upływie 2 sekund;

Zęby białe i czyste;

Uszy czyste, pozbawione patologicznej wydzieliny i przykrego zapachu;

Sierść błyszcząca, nieskołtuniona, brak ubytków włosa;

Skóra sprężysta, gładka i czysta (rada, aby sprawdzić, czy Twój pies nie jest odwodniony, podnieś delikatnie jego skórę na karku, następnie puść i zwróć uwagę czy fałd od razu wraca na miejsce. Jeśli zajmuje to dłużej niż 1 sek., oznacza to, że Twój pies może być odwodniony)

Zachowanie. Pies zachowuje się tak, jak zwykle; nie jest ospały, apatyczny, reaguje na komendy i wołanie, chętnie wykonuje polecenia;

Przyjmowanie pokarmu i wody- pies je i pije tyle samo, co zawsze; nie wymiotuje, nie ma biegunki ani zaparcia

Najlepiej zwracać uwagę na wyżej wymienione parametry codziennie. Dzięki temu bardzo szybko można zaobserwować pierwsze objawy choroby u Twego pupila, a to pozwoli szybciej zaprowadzić go do lekarza weterynarii i go wyleczyć.

Jak podawać psu leki?

Kiedy Twój pupil zachoruje trzeba podać mu leki, co niekiedy bywa trudne i stresujące, zarówno dla właściciela, jak i samego zwierzęcia. Oprócz zachowania spokoju, braku zamieszania i stosowania nagród są inne wskazówki, wymienione poniżej, które ułatwią Ci aplikowanie leków.

Podawanie tabletek

Ułóż dłoń wokół pyska swojego psa i przekręć głowę tak, by nos był skierowany w lekko do góry;

- Drugą ręką otwórz jamę ustną, łapiąc za szczękę i umieść tabletkę na podstawie języka
- Zamknij usta psu i chwilę je przytrzymaj, tak by pies połknął tabletkę;
- Przez moment obserwuj, czy pies na pewno ją połknął;

Jeśli nie potrafisz podać tabletki swojemu psu, zawiń ją w kawałek mięsa lub masła czy innego smakołyku, który Twój pies lubi, a na pewno chętnie zje.

Podawanie płynnych leków

Jeśli masz małą pipetę lub strzykawkę (bez igły), będzie Ci łatwiej podawać tego typu leki.

- Ułóż dłoń wokół pyska swojego psa i przekręć głowę tak, by skierować nos lekko do góry;

Drugą rękę włóż delikatnie do ust psa;

Podawaj powoli i w małych ilościach płyn za pomocą pipety lub strzykawki do ust w kąt warg, uważając by się nie zakrztusił.

Podawanie kropli do uszu

Jeśli uszy są bardzo brudne, a kanał słuchowy zablokowany krople nie pomogą. Porozmawiaj o tym ze swoim lekarzem weterynarii;

Aby podać prawidłowo krople- złap za podstawę ucha, unieś małżowinę uszną, podaj kilka kropli do kanału słuchowego, następnie pomasuj delikatnie ucho, tak aby, jak najwięcej lekarstwa dostało się do wnętrza,

Upewnij się, że ucho nie boli i nie swędzi, gdyż alkohol zawarty w niektórych kroplach może powodować pieczenie;

Podawanie kropli do oczu samemu

O wiele łatwiej podawać krople, gdy są dwie osoby:

Poproś pomocnika, by delikatnie ustawił głowę, tak by była skierowana lekko ku górze.

Delikatnie opuść dolną powiekę psa i podaj krople do zewnętrznego kąta oka;

Jeśli musisz samemu podać krople do oczu:

Jedną dłonią odchyl dolną powiekę;

Drugą dłonią zakrop lek;

Jeśli Twój pies nie chce współpracować:

Uklęknij i owiń rękę wokół szyi psa, blokując lekko jego głowę;

Użyj drugiej ręki do zakroplenia leku;

Jeśli mimo tych kroków masz nadal z tym trudności, poproś lekarza lub technika weterynarii by Ci pokazał, w jaki sposób najlepiej to zrobić.

Często zadawane pytania Opieka stomatologiczna i Mity o żywieniu

Często zadawane pytania i krążące mity na temat higieny jamy ustnej i zębów

Wiele psów ma nadwagę. Czy warto podawać Pedigree® Dentastix®, skoro zawiera dodatkowe kalorie ?

Pedigree® Dentastix® nie ma wiele kalorii – nawet największy rozmiar to tylko 116 kalorii. Pedigree® Dentastix® jest produktem niskotłuszczowym, zawiera tylko 1.5% tłuszczu, więc możesz być pewny, że Twój pies nie przytyje od tego zdrowego smakołyku. Jeśli Twój czworonóg ma tendencję do tycia, zredukuj minimalnie objętość głównych posiłków, by mógł cieszyć się Pedigree® Dentastix®.

Co oznacza określenie: „przebadany klinicznie”?

Każdy produkt przed sprzedażą musi zostać przetestowany, pod względem bezpieczeństwa stosowania i właściwości deklarowanych na opakowaniu. Oznacza to, że przed wprowadzeniem na rynek wykonuje się szereg niezależnych badań naukowych potwierdzających jego cechy. W przypadku Pedigree® Dentastix® udowodniono, że pomaga zredukować płytkę nazębną oraz zmniejszyć powstawanie kamienia nazębnego. Oryginalna

receptura tej przekąski została przeanalizowana bardzo dokładnie w 2002 roku i jej rezultaty zostały opublikowane w prestiżowym magazynie: Journal of Veterinary Dentistry.

Mój pies ma nieświeży oddech. Czy to problem z dziąsłami i zębami?

Brzydki zapach z jamy ustnej czworonoga to zwykle sygnał choroby dziąseł związanej z narastaniem kamienia nazębnego oraz namnażaniem się bakterii w jamie ustnej. Nieświeży oddech rzadko ma inne podłoże. Jeśli zauważysz, że Twojemu psu zmienił się zapach z jamy ustnej, koniecznie pójdz z nim do lekarza weterynarii, by określił tego przyczynę.

Czym różni się płytką od kamienia nazębnego?

Płytką nazębna pojawia się, gdy namnażają się bakterie, do których przylepiają się cząstki pokarmowe. Jeśli płytka nazębna nie zostanie usunięta, w ciągu kilku dni zaczyna ulegać mineralizacji do żółtego, trudno usuwalnego kamienia nazębnego. Powstały twarde i szorstki kamień nazębny stanowi idealne miejsce do dalszego namnażania bakterii i powiększania się kamienia. Usunięcie kamienia nazębnego jest możliwe tylko u lekarza weterynarii, za pomocą tzw. skalera ultradźwiękowego. Zabieg wykonywany jest w znieczuleniu i jest całkowicie bezbolesny dla zwierzęcia.

Mam szczeniaka- czy jemu również należy kontrolować jamę ustną? Czy problemy z zębami i dziąsłami dotyczą tylko starszych psów?

Na ogół problemy stomatologiczne nie pojawiają się u młodych, lecz u starszych psów. Jednak, u niektórych ras, jak Yorkshire Terriery czy pudle miniaturowe choroby przyzębia mogą rozpocząć się we wczesnym wieku. Zazwyczaj, choroby dziąseł pojawiające się u tych psów szybko postępują, dlatego też, należy wprowadzać dobre nawyki higieny jamy ustnej- codzienne szczotkowanie zębów i podawanie przekąsek, takich jak Pedigree® Dentastix® już u młodego psa. U ras miniaturowych często występują również inne problemy stomatologiczne jak przetrwałe zęby mleczne. Dlatego Twój lekarz weterynarii powinien kontrolować jamę ustną psa podczas każdej wizyty. Dodatkowo, wszystkie zwierzęta powinny mieć sprawdzane uzębienie w gabinecie lekarskim przynajmniej dwa razy w roku.

Czy psy czują ból zębów? Zauważyłam/em zmianę zachowania mojego psa- czy to z powodu dolegliwości związanych z zębami?

Psy mogą odczuwać dyskomfort oraz ból zębów i dziąseł. W przypadku złamania czy wyłamania zęba uszkodzone zostają okoliczne nerwy, a to wywołuje ból o dużym nasileniu. Zapalenie dziąseł czy zaawansowana choroba przyzębia są niezwykle bolesne dla psów, a mimo to psy często nie pokazują wyraźnych objawów dyskomfortu i trudno zauważyć, że zwierzęciu coś dolega. Dlatego też, jeśli zauważysz, że Twój zwierzak zaczyna się zachowywać inaczej, jest osowiały, nie chce przyjmować jedzenia lub je bardzo ostrożnie i powoli, ma zaczerwienione dziąsła i widoczny jest kamień nazębny- z pewnością są to objawy bólowe. Takiego psa należy, jak najszybciej zabrać do lekarza weterynarii, by go zbadał i wdrożył odpowiednie leczenie.

Dziki psowate nie pielęgnują zębów. Dlaczego więc psy domowe powinny?

Wszystkie psy, zarówno dzikie, jak i domowe cierpią na choroby zębów i dziąseł, a ryzyko zwiększa się wraz z wiekiem. Psy domowe żyją jednak o wiele dłużej niż ich dzicy przodkowie, dlatego u nich częściej można spotkać choroby dziąseł i zębów. Stąd też u domowych czworonogów konieczna jest pielęgnacja i kontrola jamy ustnej, zębów oraz dziąseł.

Czyszczenie zębów sprawia mi trudność. Pies przegryza szczoteczkę, szamocze się, próbuje mnie ugryźć.

Szczotkowanie zębów u niektórych psów jest trudne, zwłaszcza, jeśli nie były przyzwyczajone do tej czynności od szczenięcia. Jeśli pies nie akceptuje szczotki i pasty do zębów postaraj się stopniowo przyzwyczajać go do tego. Zobacz w poradniku szczotkowania, jak sobie z tym poradzić.

Częste mity

Problemy z zębami, tak jak u ludzi spowodowane są nadmiarem cukru.

Jama ustna psów jest zupełnie inaczej zbudowana i wykazuje odmienne przystosowania fizjologiczne niż ludzka. Ślina psów zawiera inne bakterie, a dieta o wiele mniej cukru niż pożywienie człowieka, stąd u naszych czworonogów nie obserwuje się próchnicy. Natomiast często spotykane jest zapalenie dziąseł, spowodowane nagromadzeniem płytki nazębnej i tworzącym się kamieniem nazębnym. Dlatego bardzo ważne jest dbanie o higienę jamy ustnej, by zapobiegać powstawaniu tej bolesnej dolegliwości.

Czy wszystkie psy cierpią na choroby dziąseł, zwłaszcza w starszym wieku?

Choroby dziąseł nie dotyczą wszystkich psów i nie rozwijają się tylko w starszym wieku. Najbardziej narażone są małe i miniaturowe rasy, takie jak Yorkshire Terriery czy pudle miniaturowe. Jest to związane z tym, że u tych zwierząt występuje stosunkowo mała jama ustna, w której znajdują się ściśnione zęby. Najlepszym sposobem zapobiegania tym chorobom jest regularne dbanie o higienę jamy ustnej poprzez szczotkowanie oraz kontrola stomatologiczna dwa razy do roku u lekarza weterynarii.

Mój pies zjada Pedigree® Dentastix® bardzo szybko. Czy mimo to ona działa?

Według przeprowadzonych przez nas badań wynika, że skonsumowanie nawet w 40-50 sekund Pedigree® Dentastix®, powoduje żucie około 90 and 130 razy. Taka ilość jest wystarczająca dla ochrony przed płytką i kamieniem nazębnym. Dlatego, nie martw się, gdy Twój pupil, tak szybko pochłania tę zdrową i smaczną przekąskę.

Jak Pedigree® Dentastix® walczy z powstawaniem płytki i kamienia nazębnego?

Codziennie szczotkowanie zębów Twojego Pupila może być trudne.

Wiedząc o tym, stworzyliśmy Pedigree® Dentastix® o udowodnionej naukowo recepturze. Codzienne podawanie Pedigree® Dentastix® powoduje zmniejszenie powstawania kamienia nazębnego do 80%. Dzięki specjalnej teksturze, wspomaga dokładne czyszczenie przestrzeni między zębami i wzdłuż linii dziąseł.

Pedigree® Dentastix® jest dostępny w różnych wielkościach (małe, średnie i duże). Oprócz fantastycznego smaku, średnia przekąska ma zaledwie 77 kcal i bardzo niską zawartość tłuszczu- 1.5%, dlatego stanowi idealne uzupełnienie codziennej diety.

Jak działa Pedigree® Dentastix®?

Działanie mechaniczne

Odpowiednia tekstura gryzaka pozwala usuwać płytkę nazębną. W trakcie spożywania Pedigree® Dentastix® powstaje ślina, która naturalnie wymywa resztki jedzenia i płytkę nazębną z okolicy zębów i dziąseł, zapobiegając w ten sposób powstawaniu kamienia nazębnego.

Aktywne składniki

Dzięki zawartości aktywnych składników mineralnych (siarczan cynku i polifosforany) codzienne stosowanie Pedigree Dentastix ogranicza do 80 % odkładanie się płytki nazębnej, będącej przyczyną powstawania kamienia nazębnego.

Wzmocnienie odporności poprzez odżywianie

Dobre żywienie sprzyja odporności

Badania Centrum Żywienia i Opieki nad Zwierzętami WALTHAM® pokazały, że niektóre składniki pożywienia, jak witaminy A i E, likopen czy beta- karoten wspomagają odporność psów. Są one jednymi z najsilniejszych antyoksydantów - neutralizują działanie szkodliwych wolnych rodników, zapobiegając uszkodzeniom komórek organizmu. Spowalniają procesy starzenia organizmu, hamują proliferację nowotworów oraz w naturalny sposób pobudzają komórki układu odpornościowego do działania. Tym samym wspomagają działanie układu odpornościowego, chroniąc organizm przed bakteriami, wirusami i innymi patogenami, a także nowotworami. Dzięki temu, określone witaminy i minerały dodawane są do karm komercyjnych, aby w ten sposób dbać o zdrowie psów i wydłużać długość ich życia.

Dodatkowa ochrona dla szceniąt i starszych psów

Naukowcy z WALTHAM® potwierdzili, że szczenięta mają silniejszy i zdrowszy układ immunologiczny, jeśli ich dieta bogata jest w antyoksydanty. Dodatek przeciwutleniaczy do karmy wpływa również na kondycję i stan zdrowia psów dorosłych, chroniąc przed chorobami, związanymi z wiekiem. Dlatego też karmy Pedigree® dla szceniąt i starszych psów mają wysoki poziom przeciwutleniaczy takich, jak: beta-karoten, witamina E i likopen, aby w pełni chronić zdrowie naszych pupili wtedy, kiedy najbardziej tego potrzebują.

Zapobieganie chorobom nerek

Problemy z nerkami pojawiają się relatywnie często u starszych psów. Naukowcy z WALTHAM odkryli, że kontrola poziomu wapnia, dostarczanego wraz z dietą obniża ryzyko chorób nerek. Zapobiega to formowaniu się kamieni moczowych i namnażaniu bakterii odpowiedzialnych za nawracające zapalenia pęcherza moczowego. Produkty Pedigree® dla starszych psów zostały skomponowane tak, by wychodzić naprzeciw wymaganiom psów seniorów i zadbać o ich układ moczowy.

Dbanie o stawy

U starszych psów, zwłaszcza ras dużych, takich jak owczarki niemieckie czy Labradory retrievery pojawiają się problemy ze stawami. Po wielu latach badań naukowcy zauważyli, że dodatek ekstraktu pewnego gatunku małży wzmacnia stawy i sprzyja ich dobrej kondycji i

ruchliwości. Dzięki temu odkryciu, powstała karma Pedigree, która każdego dnia odżywia i wzmacnia chrząstkę stawową, powodując, że Twój pupil jest pełen energii. Badania pokazują, że już po 6 tygodniach stosowania tej karmy poprawia się kondycja ruchowa oraz komfort podczas wysiłku.

Higiena jamy ustnej

Dzięki pracy Centrum Żywienia i Opieki nad Zwierzętami WALTHAM® powstało bardzo wiele produktów, pomagających w pielęgnacji i dbaniu o zdrowie jamy ustnej i zębów. Głównym z nich jest przekąska Pedigree Dentastix, która podawana codziennie zmniejsza powstawanie płytki i kamienia nazębnego o 80%. Dzięki temu nasz pupil będzie przez długie lata cieszył się zdrowymi i lśniącymi zębami. Oprócz przekąski, w dbaniu o lśniące zęby pomocne jest podawanie suchej karmy Pedigree, która dzięki odpowiedniej teksturze i konsystencji, dodatku mirtu i substancji przeciwbakteryjnych dba o zęby i dziąsła, chroniąc je codziennie przed działalnością bakterii i gromadzeniem kamienia nazębnego.

ŻYWIENIE PSA

W tej sekcji znajdziesz informacje na temat kompletnej i zbilansowanej diety dla psa oraz dowiesz się, jak przestawić psa na nową dietę. Nauczysz się o potrzebach żywieniowych psów oraz jak radzić sobie z wybrednym zwierzęciem.

Żywienie psa dorosłego i szczenięcia

Aby Twój pies był radosny i pełen sił potrzebuje zdrowej i zbilansowanej diety, zapewniającej odpowiedni poziom składników odżywczych (białka, tłuszczów, węglowodanów, witamin i minerałów). Każdy składnik musi być odpowiednio zbilansowanym i we właściwej proporcji z energią pokarmową i innymi składnikami, tak by wszystkie potrzeby żywieniowe psa zostały spełnione.

Oprócz dostarczenia niezbędnych składników odżywczych Twój pies powinien przyjmować odpowiednią ilość kalorii, które zapewnią mu siłę, witalność i energię. Ilość kalorii powinna być dostosowana i adekwatna do wagi, rasy i aktywności fizycznej Twojego czworonoga. Duże znaczenie dla ustalenia właściwej dawki pokarmowej, a tym samym ilości kalorii ma również wiek, stan fizjologiczny, czy zabieg sterylizacji a więc czy jest to szczenię, dorosły pies sterylizowany lub nie, starszy pies, suka ciężarna czy karmiąca- każdy z nich potrzebuje innej dawki pokarmowej.

Jedzenie domowe czy gotowe diety?

Przygotowywanie pełnowartościowej psiej diety w domu wymaga ogromnego poświęcenia i zaangażowania czasowego, a przede wszystkim zrozumienia i spełnienia wszystkich potrzeb żywieniowych Twojego psa. Tak naprawdę, dostarczenie wszystkich składników odżywczych we właściwych proporcjach jest możliwe jedynie, gdy pokarm dla Twojego pupila zostanie opracowany przez dietetyka weterynaryjnego. Przez ostatnie kilkanaście lat receptury karm mokrych i suchych ulegały daleko idącym zmianom i ciągłemu doskonaleniu oraz specjalizacji. Karmy gotowe produkowane są w ogromnej różnorodności: smaków, kształtów, zapachów, a co najważniejsze dostosowane są do różnych grup wiekowych, specyficznych stanów fizjologicznych, jak wzrost, ciąża, laktacja oraz odpowiadają potrzebom psów o różnej aktywności fizycznej. Dzisiejsze receptury karm Pedigree® są rezultatem ponad 60 lat badań nad doborem surowców, ich jakością i optymalnym składem gotowej karmy, który pokrywa całościowe zapotrzebowanie psów na energię i wszystkie składniki odżywcze. To oznacza, że karmy komercyjne są pełnowartościowym, kompletnym i zbilansowanym

produktem, który obejmuje całokształt zapotrzebowania na energię, białko, węglowodany, tłuszcze, witaminy i minerały. Żywiąc pełnoporcjową karmą gotową, mamy pewność, że podajemy psu odpowiadający jego potrzebom posiłek, wspierając jego zdrowie na długie lata. Karmy Pedigree® są doskonałym wsparciem lśniącej sierści, zdrowych zębów, prawidłowej odporności i sprawnego układu pokarmowego. Pedigree® to pewność urozmaiconej, bezpiecznej i niezwykle zdrowej diety dla Twojego pupila.

Dlaczego nie powinno się karmić psa, tym, co my jemy?

Jedzenie przeznaczone dla człowieka nie powinno stanowić pokarmu dla psa, gdyż to co dobre dla ludzi, bardzo często nie jest zdrowe dla psów, ponieważ ich potrzeby żywieniowe znacznie różnią się od ludzkich. Psy wymagają w diecie większej ilości białka niż człowiek, potrzebują o wiele więcej tłuszczu, wapnia, fosforu, miedzi czy żelaza niż człowiek. Ponadto wszystkie składniki diety muszą występować w przystępnej postaci dla organizmu psa oraz muszą zostać zbilansowane z energią, którą dostarcza pokarm. W warunkach domowych jest to praktycznie niemożliwe do osiągnięcia. Z tych właśnie powodów przygotowanie w pełni zbilansowanego posiłku dla Twojego pupila staje się niemożliwe i lepiej jest sięgnąć po Pedigree®.

Przy żywieniu pokarmami domowymi mogą pojawić się niedobory lub zaburzone proporcje składników mineralnych- głównie wapnia i fosforu oraz niektórych witamin. Największym problemem jest nadmierna podaż energii, co stanowi częstą przyczynę występowania otyłości u psów. Niestety prawidłowa suplementacja pokarmu domowego preparatami witaminowo-mineralnym nie jest w tym przypadku do końca skutecznym rozwiązaniem, ponieważ efektywne uzupełnienie witamin i minerałów wymaga uwzględnienia złożonych interakcji pomiędzy składnikami pokarmu. Dlatego też, nie jesteśmy w stanie zapewnić właściwego żywienia swojego pupila jedzeniem przygotowywanym w domu.

Idealnym rozwiązaniem jest stosowanie karm opracowanych przez specjalistów żywienia zwierząt zgodnie z najnowszymi zaleceniami dietetycznymi. Dzięki dużej ilości badań naukowych powstają receptury karm gotowych dla psów, które są oparte na naturalnych składnikach takich jak mięso i surowce pochodzenia zwierzęcego, zboża, tłuszcze i produkty pochodzenia zwierzęcego. Stworzenie w pełni zbilansowanego pożywienia wymaga uzupełnienia receptury o witaminy i minerały (takie jak np. miedź), które w naturalnych składnikach występują w niewielkich ilościach. Karmy gotowe zapewniają wszystkie składniki odżywcze niezbędne do prawidłowego funkcjonowania organizmu Twojego czworonoga. Karmy jak Pedigree® zapewniają stabilny skład receptury, dzięki czemu pies otrzymuje codziennie tak samo wartościowe i zdrowe pożywienie.

Żywienie szczeniąt

Uwagi ogólne

Żywienie szczenięcia jest jednym z ważniejszych zadań stojących przed właścicielem, gdyż od właściwej diety zależy prawidłowy rozwój zwierzęcia. Do trzeciego-czwartego tygodnia życia szczenięta spożywają wyłącznie mleko matki, które dostarcza im energii i wszystkich składników odżywczych. Od około 3 tygodnia życia małe pieski robią się bardzo ciekawskie i interesują się jedzeniem przeznaczonym dla suki, należy wtedy uważać, by nie jadły tego, co spożywa mama, gdyż pokarm dla psów dorosłych, w tym ten dla suk karmiących ma inne proporcje składników odżywczych, niż karma dla rosnących szczeniąt. Początkowo, szczenięta spożywają niewielkie ilości pokarmów stałych, które z dnia na dzień stanowią coraz większy element diety, aż w końcu przestają zupełnie przyjmować mleko (tzw. odsadzenie dietetyczne). Zazwyczaj od 6 tygodnia szczenięta jedzą wyłącznie pokarm stały.

W tym czasie hodowca powinien zadbać, by nie spożywały tego, czym żywi się ich mama, lecz wprowadzić pokarm specjalny dla szceniąt- karmę mokrą lub namoczoną karmę suchą typu junior.

W wieku 6-8 tygodni rozpoczyna się tak zwany okres poodsadzeniowy czy też odsadzenie behawioralne- szczenięta opuszczają dom rodzinny i idą do nowych właścicieli. Jest to czas intensywnego wzrostu i rozwoju, dlatego należy podawać pokarm o zrównoważonej ilości energii i odpowiedniej zawartości białka, tłuszczów, węglowodanów, witamin i minerałów. Szczególnie ważne jest zapewnić odpowiedniej proporcji wapnia i fosforu- minerałów odpowiadających za zrównoważony rozwój szkieletu. Stosunek wapnia do fosforu w pokarmie dla szceniąt powinien wynosić od 1:1 do 1,8:1 i taki występuje w karmach typu junior. Niestety w domowych warunkach ciężko to osiągnąć i zwykle ten stosunek przesunięty jest na korzyść zwiększonej ilości fosforu, co powoduje zaburzenia w rozwoju kości i stawów. Dlatego lepszym rozwiązaniem jest podawanie karm komercyjnych o stałym, niezmiennym składzie, uwzględniających szczególne potrzeby żywieniowe dorastających psów.

Wiek około 6 miesiąca życia to czas, w którym rasy miniaturowe i małe kończą swój wzrost, a rasy duże i olbrzymie wchodzą w fazę najintensywniejszej rozbudowy szkieletu i powiększania masy mięśniowej. W związku z tym, potrzeby żywieniowe takich ras, jak : Chihuahua, Yorkshire Terierów czy Maltańczyków są zupełnie inne niż dogue de Bordeaux, Owczarka Niemieckiego czy Bernardyna. Szczególnie ważna jest zrównoważona ilość energii w pokarmie, odpowiednia ilość białka, jak również właściwe proporcje witamin i minerałów. Dlatego też sugeruje się, by w tym czasie stosować karmy ukierunkowane na wielkość psa, uwzględniające te szczególne potrzeby żywieniowe.

Od samego początku powinno się przywiązywać wyjątkową uwagę do żywienia rosnących psów. Oprócz właściwie dobranej karmy, ważne jest, by nie wprowadzać gwałtownych zmian w żywieniu szceniąt, zwłaszcza, gdy zabieramy je z hodowli do nas. Nagła zmiana diety i podawanie pokarmu innego niż dostawał u hodowcy może spowodować problemy żołądkowe jak wymioty czy biegunka. Najlepiej wprowadzać nowe pokarmy przez kilka –kilkanaście dni, stopniowo mieszając z pokarmem, które szczenię otrzymywało wcześniej. To uchroni wrażliwy przewód pokarmowy szceniąt przed podrażnieniem i zapobiegnie wymiotom czy biegunkom.

[Stres w nowym domu a jedzenie](#)

Jeśli Twój szceniak przeżywa stres adopcyjny i pojawiają się u niego objawy żołądkowo-jelitowe takie jak wymioty czy biegunka, staraj się nie drażnić dodatkowo jego przewodu pokarmowego. Szczenię traci dużą ilość płynów, więc podawaj kilkanaście razy dziennie niewielkie ilości wody, by zapobiec odwodnieniu. Po kilku godzinach zacznij wprowadzać pokarm w bardzo małych ilościach. Na początku może to być sam dobrze ugotowany biały ryż, który jest bardzo delikatny dla żołądka. Dopiero, gdy biegunka i wymioty zaczną ustępować możesz stopniowo wprowadzać inne pokarmy dla Twojego szczeniaka. Jeśli jego stan nie ulegnie poprawie w ciągu jednego dnia, koniecznie zabierz go do lekarza weterynarii.

[Szczenięta mają szczególne potrzeby żywieniowe](#)

Szczenięta są z reguły bardzo aktywne i rosną w bardzo szybkim tempie, dlatego wymagają dwa razy wyższej ilości kalorii niż pies dorosły. Najlepszym rozwiązaniem jest kupowanie specjalnych karm dla szceniąt, których receptura została opracowana tak, by zapewnić wymaganą ilość energii dla aktywnego trybu życia oraz, by sprostać specyficznym zapotrzebowaniom żywieniowym szceniąt. Jedną z ważniejszych kwestii jest zadbanie o odpowiednią ilość białka, witamin i minerałów dla wzrostu kości, mięśni i stawów.

Wybierając karmę dla szczenięcia, warto przyjrzeć się wielkości i teksturze granul, by mały pies mógł bez problemu je pogryźć. Dlatego z powodu większej wielkości granul, ale również

innych potrzeb żywieniowych dorosłych psów, należy karmić szczenięta specjalnymi karmami, opracowanymi specjalnie dla nich.

Ponad 40 lat badań nad recepturą karmy dla szceniąt Pedigree® zaowocowały stworzeniem idealnie skomponowanego posiłku, zapewniającego właściwą porcję białka, tłuszczów, węglowodanów, witamin i minerałów dla optymalnego wzrostu i rozwoju szczenięcia. Składniki są tak dobrane, by były łatwo strawne, przyswajalne i bezpieczne dla delikatnego żołądka szczenięcia. Podawanie karmy Pedigree® dla szceniąt jest zdecydowanie lepszym wyborem żywieniowym, niż samodzielne przygotowywanie posiłków. Wybierając Pedigree® masz szeroki wybór karm mokrych (w puszkach i tackach) oraz suchej karmy w wygodnych workach. Możesz również jeszcze bardziej urozmaicać posiłki swojemu psu, mieszając dwa rodzaje karm lub też, w przypadku małych szceniąt, moczyć suche krobiety w ciepłej wodzie. Zawsze zwracaj uwagę, by Twój podopieczny oprócz pełnowartościowego i zdrowego posiłku otrzymał stały dostęp do świeżej i czystej wody.

Jeśli Twój szczeniak zostawia karmę poza miską np. na podłodze lub nie chce jej jeść, nie zachęcaj go podawaniem karmy z ręki czy karmieniem innymi smakołykami. Taki sposób oferowanie jedzenia wprowadza złe nawyki żywieniowe i uczy Twojego pupila, że może wybrzydzać, gdyż dostanie coś lepszego. Najlepiej postępować tak, że jeśli szczenię nie zje posiłku przez 30 minut, należy zabrać miskę z jedzeniem i wyjąć kolejną porcję przy następnej porze karmienia. Dzięki temu wykształcimy właściwe nawyki żywieniowe, a szczenię szybko zrozumie, że istnieją stałe pory posiłków.

Można także podawać psu małe przekąski między posiłkami, co wzmocni Waszą więź i dostarczy Twojemu psu dodatkowej radości. Część z nich, jak Pedigree Dentastix® ma działanie prozdrowotne. Jednak pamiętaj, by nie przesadzać z ilością dodatkowych przysmaków oraz o minimalnym zmniejszeniu ilości posiłku podstawowego. Dzięki temu Twój pies będzie w dobrej kondycji i nie będzie grozić mu nadwaga czy nawet otyłość.

Przejście z jedzenia dla szceniąt na karmę dla dorosłych psów

Szczenięta rosną bardzo szybko, dlatego w okresie wzrostu wymagają pożywienia bogatego w energię, białka, wapń i fosfor. Nie powinno się za wcześnie wprowadzać diety dla psów dorosłych, gdyż może to spowodować problemy ze wzrostem oraz zmiany w obrębie kości oraz stawów.

Wybór właściwego czasu na zmianę karmy

Karmę dla psów dorosłych można podawać, gdy pies osiągnie rozmiary właściwe dla dorosłego psa-wtedy, gdy zakończony został wzrost-czyli wszystkie organy wewnętrzne, kości, stawy oraz mięśnie osiągnęły swój właściwy rozmiar i pełnią swoją funkcję w 100%.

Nie każdy pies rozwija się w takim samym czasie. Moment zakończenia wzrostu jest skorelowany z rasą psa i jego wielkością. Psy ras miniaturowych i małych kończą etap wzrostu wcześniej- w wieku 9-12 miesięcy, a psy średnie, duże i olbrzymie, nawet 12 miesięcy później. Bardzo ważne jest, by dowiedzieć się, w jakim wieku Twój pies osiągnie swoje prawidłowe rozmiary i wprowadzić karmę dla dorosłego psa w odpowiednim momencie. Dla poszczególnych wielkości psów wygląda to następująco:

- 9-12 miesięcy dla ras miniaturowych i małych, takich, jak np. : Chihuahua, Pudiel Miniaturowy, Yorkshire Terier, Maltańczyk, Buldozek francuski, czy Springer Spaniel;

- 12-15 miesięcy dla ras średnich, jak: Spaniele, Boksery, Foxterriery, Sznauclery Średnie, Labradory i Retrievery;
- 18-24 miesiące dla ras dużych i olbrzymich, jak dogi niemieckie i nowofundlandy, Sznauclery olbrzymy, owczarki środkowoazjatyckie, Airedale Terrier;

Przejście na karmę dla dorosłych psów

Aby uniknąć zaburzeń żołądkowo-jelitowych i biegunki u Twojego psa, wprowadzaj każdą nową karmę stopniowo. Okres 7 dni jest wystarczająco długi, aby bez problemów zmienić karmę psa ze szczenięcej na przeznaczoną dla psów dorosłych. Ustal dzienną dawkę pokarmu dla psa, kierując się zaleceniami producenta podanymi na opakowaniu oraz indywidualnymi cechami jak aktywność fizyczna czy sterylizacja. Aby obliczyć wielkość jednorazowej porcji dla psa, podziel całą dzienną objętość jedzenia na kilka (2-3) posiłków. Pamiętaj, by nie przekraczać zalecanej ilości, gdyż można bardzo łatwo doprowadzić do otyłości psa.

Karma mokra, sucha, czy obie jednocześnie?

Spośród ogromnej ilości karm dostępnych na rynku stoimy przed dokonaniem trudnego wyboru. Podejmując decyzję, należy wziąć pod uwagę: wiek naszego czworonoga, płęć, sterylizację, stan fizjologiczny oraz ewentualne choroby, jak np. cukrzyca czy problemy ze stawami.

Wybierając karmę, powinniśmy zwrócić uwagę na opakowanie- nie tylko na jego wygląd, wielkość i kolorystykę. O wiele ważniejszym jest sprawdzenie, czy jest na nim napisane: kompletna i w pełni zbilansowana karma. Termin ten oznacza, że dana karma zawiera wszystkie niezbędne składniki: białka, tłuszcze, węglowodany, witaminy i minerały we właściwych proporcjach oraz zapewnia odpowiednią ilość energii Twojemu psu. Dzięki temu masz pewność, że dostarcza ona wszystkich niezbędnych składników odżywczych i nie wymaga dodatkowej suplementacji. Oprócz stopnia zbilansowania karmy warto zwrócić uwagę, dla jakich psów jest przeznaczona: czy jest to karma dla szczeniąt czy psów dorosłych oraz dla jakich ras jest dedykowana- miniaturowych i małych, średnich czy dużych. A jeśli Twój pies posiada szczególne potrzeby żywieniowe np.: potrzebujesz karmy dla psa z alergią pokarmową, czy karmy dla psa cukrzyka, również powinieneś szukać tych informacji na etykiecie oraz koniecznie skonsultuj się z lekarzem weterynarii.

Przeglądając ofertę dostępnych karm, z pewnością zauważysz bardzo dużą różnorodność produktów: mokre karmy w puszkach i saszetkach oraz suche karmy w workach. Które z nich powinieneś wybrać i dlaczego? Poniżej kilka rad, które ułatwią Ci wybór:

Sucha karma: dużo składników odżywczych w małej objętości

Niewielka ilość wody powoduje, że sucha karma zajmuje małą objętość, jest więc idealna dla psów dużych ras. Dodatkowo, pielęgnuje zęby i dziąsła, chroniąc przed odkładaniem płytki nazębnej i kamienia nazębnego. Sucha karma dzięki odpowiedniej teksturze, wielkości granul oraz dodatku np. ekstraktu z eukaliptusa zapobiega gromadzeniu się bakterii, odpowiadających za nieświeży oddech oraz powstawanie kamienia nazębnego. Ponadto jej działanie mechaniczne i ścierające płytkę nazębną redukuje kamień nazębny, zmniejszając w ten sposób stan zapalny dziąseł. Dzięki temu Twój pies będzie miał zdrowe i lśniące zęby oraz świeży oddech.

Zdarza się, że niektóre szczenięta mogą wyrażać niechęć do spożywania suchej karmy, ale zazwyczaj po tygodniu przyzwyczajają się do niej. Sposobem na przekonanie małego pieska do tego rodzaju karmy jest jej zmiękczenie ciepłą wodą dodawaną w coraz mniejszych ilościach. Dzięki temu szczenię szybko przywyknie i zacznie spożywać suchy pokarm.

Mokra karma: satysfakcjonujący posiłek na duży apetyt

Miska mokrej karmy zawiera połowę mniej kalorii, niż jej suchy odpowiednik. Jest to bardzo ważna informacja dla właścicieli posiadających psy z dużym apetytem i nadwagą, gdyż podając większą objętość dostarczamy mniejszej liczby kalorii. Znakomicie sprawdza się u psów otyłych, które chcemy odchudzić.

Dodatkową zaletą karm mokrych jest zawartość stosunkowo dużej ilości wody- nawet do 80%, a to obniża ryzyko formowania się kamieni w pęcherzu moczowym oraz zapalenia dróg moczowych. Jeśli posiadasz psa, który przyjmuje małą ilość płynów, mokra karma jest bardzo dobrym wyborem.

A może mieszać suchą i mokrą karmę?

Podawanie dwóch rodzajów karm jest bardzo popularne i niesie za sobą wiele zalet. Dzięki temu łączymy zalety jednej i drugiej: ochronę i dbanie o zęby oraz zapobieganie chorobom dróg moczowych. Dodatkowo zapewniamy większą różnorodność smaków, kształtów oraz tekstury. Należy jednak pamiętać, by w odpowiedni sposób dawkować karmę- zgodnie z tym, co widnieje na etykiecie, tak by psa nie przekarmiać i nie doprowadzić do nadwagi czy otyłości.

Z pełnoporcjową i kompletną karmą Pedigree® zarówno szczeniak, jak i dorosły pies otrzyma znakomite źródło wysokiej jakości składników odżywczych oraz odpowiednią ilość energii. Staraj się wybierać różne propozycje Pedigree® dla Twojego pupila. Pamiętaj również, by Twój szczeniak miał zawsze dostęp do świeżej wody, gdyż jej brak prowadzi do odwodnienia i jest szkodliwy dla zdrowia.

Opieka nad psem

Zajmowanie się psem i opieka nad nim to bardzo ważna część Twojej pracy. Z pewnością zdziwisz się, jak dużo czasu zajmuje czesanie, pielęgnacja okolic uszu i oczu, kąpiele oraz szczotkowanie zębów. W tej sekcji, znajdują się informacje na temat pielęgnacji i opieki nad psem: jak dbać o sierść, pazury oraz rady dotyczące higieny jamy ustnej.

Pierwszy dzień w nowym domu

Przeprowadzka do nowego właściciela to ogromny zwrot w życiu Twojego psa. To czas, kiedy opuszcza dom rodzinny i zostaje rozdzielony ze swoją mamą i rodzeństwem. Wiąże się to ze stresem, niepewnością i lękiem, dlatego powinieneś pomóc swojemu pupilowi przystosować się do nowych warunków i ułatwić zaaklimatyzowanie się w nowym miejscu. Powinieneś ułatwić poznanie nowego terenu, pokazać, gdzie znajdują się jego miski i pośłanie. Ważne, byś zapoznał go ze wszystkim domownikami i zwierzętami, co go ośmieli i doda mu pewności siebie.

Odkrywanie nowego terenu

Twoje mieszkanie czy dom jest zupełnie odmiennym miejscem, niż to w którym przebywało dotychczas szczenię. Obecność nieznanymi osobom oraz nowe środowisko może powodować strach i niepewność małego pieska. Dlatego postaraj się ułatwić swojemu pupilowi poznanie Twojego domu i spraw, by nie czuł się w nim gościem lecz domownikiem. Z pewnością w Twoim domu spotka się z nowymi, dotychczas obcymi mu zapachami, więc będzie z ciekawością się z nimi zapoznawał. Pozwól mu wąchać, oglądać, i eksplorować teren, dzięki temu poczuje się pewniej. Powinieneś też pokazać maluchowi, gdzie znajdują się jego miski i pośłanie, żeby wiedział, gdzie ma się udać, gdy będzie chciał pić, jeść, czy gdy poczuje się senny.

Pozwól spać szczeniakowi

Sen jest niezwykle ważnym elementem życia szczeniąt- pozwala odpocząć i zregenerować siły przed kolejną zabawą i jedzeniem. Ważne więc, by zapewnić psu wygodne pośłanie, w miejscu spokojnym i cichym, tak by mógł odpoczywać, zarówno w nocy, jak i podczas dnia. Najlepiej legowisko umieścić w rogu pokoju, gdzie nie ma przeciągów i hałasu, tak by nic nie rozpraszalo malucha. Jeśli masz dzieci, które lubią bawić się z psem, ustal zasadę, żeby nie przeszkadzały szczeniakowi, kiedy śpi.

Inne zwierzęta

Jeśli w Twoim domu są inne zwierzęta, od początku staraj się zapoznać z nimi nowo przybyłego gościa. Przebywając w towarzystwie dorosłych psów, czy kotów, Twój szczeniak nauczy się zachowań społecznych, życia z innymi zwierzętami. Poza tym, staraj się równo traktować nowo przybyłe zwierzęta, z tymi, które są już u Ciebie w domu. Nie chwal, nie przytulaj, ani nie poświęcaj więcej uwagi wybranemu pupilowi. Staraj się rozdzielać swój czas i emocje równo pomiędzy Twoje zwierzęta. Dzięki temu nie będą o siebie zazdrosne i nie będą rywalizowały o Twoje względy, a Ty będziesz szczęśliwy, patrząc, jak się bawią.

Nauka czystości

Szczenię, trafiające do Ciebie do domu w wieku około 8-12 tygodni, prawdopodobnie nie będzie potrafiło utrzymać czystości. Biorąc pod uwagę, że mały piesek załatwia swoje

potrzeby kilkanaście razy na dobę, musisz mieć świadomość pracy, która Cię czeka. Wbrew pozorom nauka nie jest skomplikowana, a szczenięta są pojętne i szybko się uczą.

Nie powinniśmy pozwalać szczenięciu załatwiać swoich potrzeb w wielu miejscach, gdyż to dezorientuje zwierzę. Jeśli uczymy psa załatwiania się na specjalnym podkładzie, to powinniśmy umieścić go w miejscu, w którym nie przeszkadza on domownikom, a jednocześnie pozwala szczeniakowi na kilkukrotne chodzenie w kółko, w celu wybrania najlepszego miejsca. Podkłady powinny być regularnie wymieniane, by uniknąć przykrych zapachów i roznoszenia odchodów.

Szczenię załatwia swoje potrzeby najczęściej po jedzeniu, po obudzeniu, a także po zabawie, dlatego powinniśmy zanosić go w wyznaczone miejsce po wykonaniu tych czynności. Jeśli pies skończy się załatwiać, należy go pochwalić, a jeśli załatwi się pod naszą nieobecność, gdzie indziej niż powinien, nie powinniśmy go karać ani poprzez bicie, czy krzyczenie na niego czy wkładanie jego nosa w odchody. Pies nie będzie rozumiał, o co nam chodzi, a dodatkowo przestraszy się, przestanie nam ufać i straci poczucie bezpieczeństwa. Kiedy szczeniak będzie mógł już wychodzić na dwór, a więc po dwóch tygodniach od zakończenia cyklu szczień, można zaczynać uczyć go załatwiania się na dworze, podczas regularnych spacerów.

Spędzanie czasu z psem

Małemu szczenięciu należy poświęcać, jak najwięcej uwagi i czasu, gdyż doświadczenia zdobyte w tym okresie są kluczowe dla prawidłowego rozwoju psa. Dodatkowo pogłębia się więź pomiędzy nami a naszym pupilem. Przebywanie z psem na co dzień daje nam sporo pozytywnej energii, aktywności fizycznej, zwiększa odporność, łagodzi stres oraz obniża ciśnienie krwi i tętno, co udowodniono naukowo.

Postaraj się również przyzwyczajać szczenię do przebywania bez Ciebie. Z pewnością przez pierwsze dni Twój pupil będzie czuł się zagubiony i bezbronny, gdy pozostawisz go samego. Jednak, po kilku dniach przyzwyczai się do tej sytuacji i zacznie akceptować, że musi chwilę pozostać bez Ciebie.. Pamiętaj by na czas Twojej nieobecności pozostawić szczenięciu miskę z wodą, pożywienie oraz zabawki, by nie czuł się samotny.

Język ciała psów

Psy posiadają niezwykłą zdolność wyrażania emocji i komunikowania się z ludźmi. Przypatrując się uważnie pozycji uszu psa i napięciu mięśni twarzowych możesz zaobserwować emocje, jakie rządzą psem - czy jest zdezorientowany, przestraszony, zdenerwowany czy wesoły i przyjacielski. Poniżej znajdują się najczęstsze stany emocjonalne psa oraz opis towarzyszących mu zmian w wyglądzie w tym czasie:

Wygląd psa	Co chce pies wyrazić?
Wargi ułożone naturalnie, w lekkim uśmiechu	“Bądźmy przyjaciółmi!”

Wargi odchylone, wyeksponowane zęby	„Nie podchodź bliżej!”
Zęby obnażone, warczenie	“Ostrzegam Cię, będę atakować!”
Uszy podniesione do przodu	“Co się dzieje?”
Uszy położone	“Pomóż, nie jestem pewny co się dzieje.”
Oczy przymrużone	“Czyż nie jest super?!” lub “Jestem małym pieskiem, bądź miły!”
Oczy szeroko otwarte	“Jestem zaniepokojony/ zaniepokojony!”
Uniesiona przednia łapa	“Bawmy się!”
Machanie ogonem + szczekanie	“Baw się ze mną!”
Skakanie wokół innego psa	“Pobawmy się!”
Wyprostowany wygląd – uniesiony ogon i uszy, włosy postawione	“Jestem super pies!”
Przyczajony, ogon nisko, macha niepewnie	“Ty jesteś szefem!”
To co powyżej + lizanie	“Jestem Twoim lojalnym przyjacielem!”
Leżenie na plecach i eksponowanie brzucha:	“Mój los jest w Twoich rękach!”
Ogon swobodnie machający	“Jestem szczęśliwy, cieszę się na Twój widok!”
Ogon macha powoli, poziomo i sztywno	“Uważaj, jestem zły!”
Ogon opuszczony nisko	“Jestem przestraszony!”
Ogon luźno zwisa, lekko się porusza	“Przepraszam!”

Wyżej przedstawione przykłady zachowań i ich interpretacja nie muszą w 100% odpowiadać wyrażaniu emocji przez Twojego psa. Każde zwierzę jest inne i ma swój unikalny sposób komunikacji. Jednak warto poświęcić czas, by nauczyć się czytać i interpretować psie zachowania, gdyż stanowi to punkt wyjścia do dobrych relacji z Twoim pupilem.

Kąpiel

Kąpiel psa to nieodłączny element pielęgnacji i czynność, którą należy regularnie powtarzać. Jej częstotliwość powinno się dostosować do poziomu zabrudzenia psa- jeśli widzisz, że sierść jest zakurzona, brudna i ma brzydki zapach to znak, że należy ją odświeżyć.

Aby mycie psa było dla niego przyjemnością, a nie przykrym doświadczeniem należy się do tego odpowiednio przygotować. Oprócz wanny czy brodzika zaopatrzonego w matę antypoślizgową powinieneś posiadać szampon, szczotkę i grzebień oraz ręczniki. Bardzo ważny jest właściwie dobrany szampon, którego pH odpowiada naturalnemu odczynowi skóry psa. Ponadto w szamponie powinny znajdować się substancje pielęgnujące, zaspokajające potrzeby psa np. dedykowane psom alergikom, psom długowłosym czy szorstkowłosym. Nie należy stosować preparatów przeznaczonych dla ludzi, gdyż zawierają odmienne substancje pielęgnujące oraz mają inne pH niż te przeznaczone dla naszych czworonogów.

Szczotkowanie przed kąpielą

Zanim przystąpisz do kąpieli, wyczesz i wyszczotkuj dokładnie psa. Dzięki temu usuniesz kurz, fragmenty roślin (np.: rzepy czy igły z drzew iglastych), a dodatkowo rozczeszesz zmierzwiony i skołtuniony włos. Nie należy pomijać czesania przed kąpielą i traktować go jako oszczędność czasu, gdyż bez tego będzie trudno rozczesać splątane włosy po kąpiel, a poza tym sierść nie zostanie dokładnie umyta. W efekcie wydłużymy czas, a nasz pupil będzie znudzony lub rozłtoszczony rozplątywaniem kołtunów i żmudnym czesaniem.

Mycie

Psa najlepiej kąpać po ostatnim wieczornym spacerze, by zdążył całkowicie wyschnąć. Po wyczesaniu psa, postaw go w wannie, najlepiej na macie antypoślizgowej lub na ręczniku, by czuł się pewnie i stabilnie. Przed zmoczeniem psa, upewnij się, że dobrałeś odpowiednią temperaturę wody, najbardziej zbliżoną do temperatury ciała psa. Trzymaj słuchawkę prysznica, jak najbliżej ciała psa, wówczas strumień nie będzie silny i dzięki temu nie wystraszysz nim pupila. Środki myjące rozcieńczamy i наносimy równomiernie na całe ciało psa, tak by nie pominąć żadnego fragmentu. Włos okrywowy, który pełni funkcję ochronną, przeważnie zatrzymuje powierzchniowe zmoczenie, powodując spływanie wody i szamponu. Aby dokładnie umyć psa, należy starannie wmasować szampon w sierść, tak, aby nie pozostał jedynie na włosach okrywowych, ale dotarł także do podszerstka, czyli krótszej i gęstszej sierści blisko skóry. Wmasuj energicznie szampon, by się pienił. Następnie starannie spłukuj szampon letnią wodą. Jeśli woda jest brudna, to powtórz tę czynność kilka razy, aż woda będzie czysta. Wyplucz sierść psa dokładnie, aby pozbyć się resztek szamponu, a następnie osusz go dokładnie ręcznikiem. Po każdej kąpiel, powinieneś wyplukać uszy psa specjalnym preparatem do higieny uszu oraz przetrzeć okolice oczu i powiek gazikiem nasączonym przeznaczonym do tego płynem (zapytaj swojego lekarza weterynarii). Te zabiegi zapobiegają podrażnieniom uszu i spojówek na skutek dostawania się do nich wody i szamponu podczas kąpieli.

Suszenie

Ważnym elementem po umyciu psa jest jego właściwe osuszenie. Zapobiega przeziębieniu i zmarznięciu zwierzęca. Dlatego po zakończeniu płukania owiń psa ręcznikiem i lekko wyciśnij wodę z sierści. Nie trzymaj za mocno, bo może to spowodować skołtunienie i

uszkodzenie włosów. Najlepiej przykładac ręcznik do ciała psa, tak by wchłaniał nadmiar wody. Jeśli Twój pupil pozwala, można wysuszyć go suszarką, a jeśli tego nie lubi zawiń go w ręcznik i zanieś na jego posłanie, ustawione w ciepłym miejscu. Pozostaw psa w domu do całkowitego wyschnięcia, następnie rozczesz jeszcze raz włosy Twojego pupila. Tak zakończona kąpiel zapewni piękną i lśniącą sierść Twojego czworonoga.

Trening psa

Warto poświęcić trochę czasu, by nauczyć psa podstawowych zasad zachowywania się w domu i na spacerze. Wystarczy kilka minut treningu dziennie, aby pies rozumiał polecenia i posłusznie je wykonywał. Dobrze ułożony i karny pies, chętnie wykonujący komendy to chluba każdego właściciela. Trening to nie tylko polecenia, może być on wspaniałą zabawą, która wzmacnia więź i pogłębia relację właściciela z psem.

Zabawa z psem

Psy są niezwykle towarzyskie i uwielbiają przebywać w większej społeczności. Zwierzęta spędzające czas razem są zazwyczaj bardzo aktywne: podgryzają się wzajemnie, biegają dookoła czy tarzają się. Dlatego, jeśli posiadasz czworonoga, postaraj się zorganizować mu czas i zapewnić trochę aktywności, zwłaszcza, że właściwa zabawa jest podstawą prawidłowego rozwoju. Jest to bardzo ważny element życia przede wszystkim szczeniąt, gdyż pomaga w socjalizacji i rozwija umiejętności współżycia. W młodym wieku należy psu zezwalać na zabawę z innymi zwierzętami, aby zaspokoić naturalny instynkt poznawczy zwierzęcia. Wspólne zabawy z innymi psami czy właścicielem dobrze wpłyną na rozwój fizyczny, jak również psychiczny Twojego czworonoga. Pamiętaj, że bawiąc się z psem budujesz swój autorytet, uczysz prawidłowych postaw i reakcji.

Podstawowe zasady zabawy z psem:

- Zabawa uczy posłuszeństwa – pies powinien Cię słuchać, a jeśli tego nie robi staraj się współpracować z nim, by wykształcić te nawyki;
- Wybieraj zabawy niewyzwalające współzawodnictwa i agresji;
- Nie używaj kamieni, butelek i patyków do zabawy – są niebezpieczne, mogą uszkadzać i wyłamywać zęby;
- Nie pozwalaj psu, by podgryzał czy skakał na Ciebie- karć go za to, a jeśli nie reaguje przerywaj zabawę;

Propozycje zabaw

Aportowanie

To jedna z popularniejszych zabaw polegająca na pogoni za rzuconym przedmiotem i przyniesieniem go z powrotem właścicielowi. Jest to bardzo dobry sposób na utrzymanie psa w dobrej kondycji fizycznej. Nauczony aportowania czworonóg będzie bardziej przywiązany do Ciebie i chętniej będzie z Tobą współpracował, gdyż ta forma zabawy zdecydowanie zwiększa więź pomiędzy Tobą a psem. Najczęściej do aportowania stosuje się specjalne ringa, piłki i hantle. Aporty powinny być dostosowane do wielkości psa oraz być wygodne do złapania w locie i bezpieczne.

Ściganie

Ściganie polega na pogoni psa za właścicielem w różnych kierunkach, z przerwami na odpoczynek. Różni się od tradycyjnego biegu tym, że nie jest to jednostajne bieganie, lecz rodzaj zachęcania psa do krótkotrwałego podążania za właścicielem. Dzięki nauce ścigania pies uzyskuje lepszą koordynację ruchową.

Tropienie smakołyków

Polega na chowaniu smakołyków i zabawek Twojego czworonoga i zachęcanie go do ich szukania. Dzięki tej zabawie rozwijają się zmysły psa, zwłaszcza powonienia i wzroku, a także polepsza się orientacja w terenie.

Zabawki

Poza grami i zabawami takimi jak aportowanie ważne jest zadbanie, by podczas naszej nieobecności Twój pupil miał czym się zająć. Zadbaj zawnazu o odpowiednie przedmioty do gryzienia, podrzucania i żucia. Pamiętaj, że zabawki są niezwykle ważnym elementem w życiu każdego psa: rozwijają intelektualnie i ruchowo, pomagają opanować własne ciało oraz ćwiczą koordynację. Na rynku dostępna jest ogromna ilość różnorodnych zabawek: pluszowych, gumowych, materiałowych czy plecionych. Najważniejsze, by wybrać mocną i odporną na gryzienie i żucie przez zwierzę. Jest wiele zabawek dla psów, a idąc do sklepu trzeba wybrać taką, by nie była zbyt mała lub łatwa do rozerwania, gdyż może zostać połknięta.

Przygotowanie do podróży

Planując wyjazd z naszym psem powinniśmy mieć świadomość, jak go zorganizować, aby był bezpieczny dla naszego czworonoga, i dla nas. Ważnym przedwyjazdowym aspektem jest upewnienie się, czy nasz pies lub kot jest zdrowy, zapewnienie właściwych warunków podróży oraz właściwe żywienie przed i w trakcie wyjazdu. Aby nie zapomnieć o niczym, powinniśmy już na etapie planowania zastanowić się, jak zagwarantować bezpieczeństwo naszemu towarzyszowi i co ze sobą zabrać. Dwie najważniejsze kwestie to: zadbanie o zdrowie naszego pupila oraz przygotowanie wszystkich niezbędnych akcesoriów na czas podróży i pobytu w nowym miejscu.

Zdrowie

Warto sprawdzić stan zdrowia na kilka tygodni przed planowanym wyjazdem. Zwróćmy uwagę na aktualność szczepień, odrobaczenie i upewnijmy się, że nasze zwierzę jest w pełni sił. Jeżeli wiemy, że pupil źle znosi podróż np. samochodem - wymiotuje, ma biegunkę, czyli ma tzw. chorobą lokomocyjną, należy poprosić lekarza weterynarii o poradę i preparaty zapobiegające tym objawom. Dzięki temu zniesie lepiej podróż, nie będzie miał nudności czy bólu brzucha.

Pamiętaj również, że w okresie od wiosny do późnej jesieni, zwłaszcza tam gdzie jest dużo drzew i krzaków odnotowuje się wzmożoną aktywność kleszczy, które przenoszą groźne choroby, takie jak np. babeszjoza czy borelioza. Dlatego należy pamiętać o zabezpieczeniu zwierzęcia przed inwazją kleszczy, nie tylko na czas wyjazdu. Zapytaj swojego lekarza o najbardziej skuteczne metody walki z tymi pasożytami.

Oprócz leków na chorobę lokomocyjną, na czas wakacji powinniśmy zabrać tzw. apteczkę pierwszej pomocy dla czworonoga. Powinny się w niej znaleźć środki dezynfekcyjne, pęseta do usuwania kleszczy, preparaty przeciwko pchłom i kleszczom, a gdy Twój pupil na co dzień przyjmuje jakieś leki nie możesz zapomnieć także o nich. Na wszelki wypadek zorientuj się przed wyjazdem, gdzie najbliższej Twojego miejsca przyszłego pobytu znajduje się lecznica weterynaryjna, zanotuj adres i telefony, abyś w razie nagłej potrzeby nie tracił czasu na poszukiwanie pomocy.

Psi bagaż

Najlepiej na kilka dni przed planowanym wyjazdem sporządzić listę niezbędnych rzeczy, co znacznie ułatwi pakowanie i pozwoli uniknąć zamieszania na chwilę przed odjazdem. Będziemy mogli sukcesywnie ją uzupełniać, a dzień przed podróżą uprości to i przyspieszy pakowanie.

Lista niezbędnych rzeczy obejmuje:

- Identyfikator /adresówka – powinniśmy napisać adres zamieszkania psa oraz telefon do właściciela; w razie zagubienia się psa będzie nieocenioną pomocą;
- Miska – jedna na karmę, druga na wodę
- Jedzenie – karma, którą aktualnie spożywa nasz pupil; nie wprowadzajmy zmian w trakcie wyjazdów, gdyż może to spowodować problemy żołądkowo-jelitowe
- Obroża i smycz/szelki
- Kaganiec – w niektórych miejscach wymagane jest jego założenie
- Legowisko
- Transporter/Kontener/Klatka – stanowi bezpieczne miejsce do przewożenia zwierząt

- Akcesoria do sprzątanía – odpowiednie woreczki i łopatka do sprzątnięcia nieczystości po naszym pupilu

Czas wyjazdów, to nie tylko przygotowania obejmujące nas, ale również nasze zwierzęta. Coraz częściej zabieramy ze sobą na urlop psy, czy koty. Aby wspólne wycieczki te krótsze i te dłuższe były przyjemnością, należy zaplanować wszystko zawczasu: wizytę u lekarza weterynarii, jedzenie dla pupila oraz niezbędne akcesoria na czas podróży i pobytu w innym miejscu niż dom. Zwierzę powinno mieć przyczepiony do obroży identyfikator, aktualne zaświadczenia o szczepieniach w książeczce zdrowia i być zabezpieczone przeciwko pchłom i kleszczom. Im lepiej przygotujemy zwierzę do wyjazdu, tym podróż i spędzony wspólnie czas będzie przyjemniejszy i bardziej udany.

Oducz psa skakania na ludzi

Psu uwielbiają wskakiwać na ludzi, co bywa niekiedy uciążliwe, zwłaszcza, gdy pies jest duży i silny. Najczęściej jest to formą powitania i zwrócenia na siebie uwagi. Jednak, skakanie na ludzi, zarówno domowników, jak i gości bywa okazywaniem dominacji. Dlatego powinniśmy reagować, gdy zwierzę zacznie przejawiać taki rodzaj zachowania.

Oduczenie psa skakania na innych nie jest trudne:

- Gdy pies próbuje skakać, zrób krok w jego kierunku, aby się odsunął i zdezorientował
- Staraj się go ignorować i udawać, że go nie widzisz
- Jeśli nadal wskakuje na Ciebie, stań i stanowczo powiedz: „nie wolno”
- Gdy przestanie skakać pochwal go za dobre zachowanie

Najłatwiej oduczyć psa skakania na ludzi podczas każdorazowego wchodzenia do domu. Po wejściu witamy się z psem tylko, jeśli wszystkie jego cztery łapy znajdują się na podłodze. Jeśli pies skacze na Ciebie to powinieneś wyjść, odczekać chwilę i spróbować ponownie wejść do domu. Jeśli mimo tego pies nadal nie zmieni zachowania, staraj się go nie zauważać i omijać dopóki się nie uspokoi lub stań przed nim i zdecydowanie powiedz: „nie wolno”. Inną metodą jest wcześniejsze nauczanie psa komendy „siad”, dzięki temu wchodząc do domu możemy wydać psu komendę i przywitać się, gdy spokojnie siedzi.

Jeśli będziemy wytrwali to pies bardzo szybko zrozumie nowe zasady i przestanie skakać na ludzi. Jednak, by nauka okazała się skuteczna i przyniosła efekty, wszyscy domownicy powinni postępować w jednakowy sposób. Warto również poprosić osoby odwiedzające dom i przyjaciół, by nie pozwalali na skakanie psa. Przy odrobinie cierpliwości i zaangażowaniu wszystkich, bardzo szybko wprowadzimy właściwe nawyki i przyzwyczajenia u naszego pupila, a każde przyjscie do domu będzie miłym wydarzeniem zarówno dla psa, jak i właściciela.

Oducz psa gryzienia Twoich rzeczy

Psy uwielbiają gryźć przedmioty znajdujące się wokół nich. Jest to podyktowane ciekawością oraz tym, że w jamie ustnej psów znajdują się narządy sensoryczne, które przekazują do mózgu przyjemne wrażenia, gdy pies przeżuwa lub gryzie. Gryzienie jest zjawiskiem naturalnym podczas wyrzynania się zębów u szczeniąt lub towarzyszy eksplorowaniu otoczenia. Dzięki temu zmniejsza się bolesność dziąseł podczas tego procesu. Dlatego w tym okresie zaleca się stosowanie zabawek gryzaków odpowiednich dla wieku szczeniaka, co pozwala uniknąć gryzienia przypadkowych rzeczy np. mebli.

U części psów gryzienie może być objawem tęsknoty i znudzenia. Zdarza się, że nasila się w związku z niepokojem psychicznym wynikającym np. z rozłąki. W takich wypadkach można stosować zabawki ze smakołykami ukrytymi w środku. W ten sposób odwraca się uwagę szczenięcia i niweluje lęk podczas spacerów.

Oduczanie gryzienia

Większość psów w pierwszej kolejności wybiera do gryzienia rzeczy, które mają zapach właściciela, jak np. buty, skarpety czy rękawiczki. Aby nauczyć psa różnicy pomiędzy butami a zabawkami przeznaczonymi do gryzienia należy zapewnić mu dostęp do różnorodnych gryzaków o odmiennych kształtach i konsystencji. Następnym elementem szkolenia jest pokazanie pupilowi, co należy do właściciela a co do psa, poprzez zachęcanie go pochwałami za każdym razem, kiedy dokona właściwego wyboru.

Jeżeli jednak Twój pies jest uparty i nadal preferuje Twoje buty zamiast swoich zabawek, możesz spróbować go przechytryć wkładając na noc zabawkę do Twojego buta tak aby nabrała zapachu. Z dużym prawdopodobieństwem, Twój pies następnym razem wybierze swoją zabawkę zamiast Twoich butów czy krzesel.

Nauka komend

Psy, a głównie szczenięta bardzo szybko przyswajają wiedzę, dlatego warto poświęcić trochę czasu, by nauczyć czworonoga podstawowych komend. Ułatwi to nam komunikację i wzmocni więź z naszym zwierzęciem.

W przypadku podjęcia szkolenia bardzo ważne jest zaufanie oraz odpowiednie zmotywowanie zwierzęcia. Traktujmy szkolenie jak zabawę i zawsze nagradzamy i chwalamy właściwe zachowania. Podczas uczenia psa powinniśmy być cierpliwi i stanowczy. Nigdy nie powinniśmy okazywać zniecierpliwienia i pod żadnym pozorem nie wolno nam na psa krzyżeć ani go bić, gdyż będzie kojarzył naukę z przykrym doświadczeniem i nie będzie chciał przyswajać wiedzy.

Nie powinniśmy trenować psa zbyt długo, gdyż zmęczymy i zniechęcimy go do kolejnych lekcji. Kwadrans wystarczy na przyswojenie jednej komendy. Gdy zwierzę wykona kilka razy zadanie prawidłowo, należy je pochwalić i nagrodzić, a następnie zrobić przerwę na zabawę, aby zanadto nie znudzić psa szkoleniem.

Najprzydatniejsze komendy

- Podstawowymi komendami są: **„siad” i „leż”**, które są jednocześnie **jednymi z najłatwiejszych do nauczania**. Są niezwykle przydatne na spacerach, czy gdy ktoś nas odwiedza. Aby nauczyć tych dwóch komend, należy posadzić psa, powiedzieć wyraźnie „siad” i gdy pies wstanie, jeszcze raz powtórzyć. Podobnie postępujemy ucząc komendy „leż”. Kilukrotne powtórzenie w ciągu dnia zapewni, że pies szybko zrozumie i zapamięta ich znaczenie.
- Komenda **„stój”**, przydatna jest głównie na spacerach, zwłaszcza, gdy pies biega bez smyczy czy przy przechodzeniu przez ulicę. Najlepiej nauczyć jej podczas prowadzenia psa na smyczy- zatrzymujemy się i spokojnym głosem mówimy: „stój”. Psy bardzo szybko rozumieją znaczenie tego polecenia.
- **„Do mnie”** to komenda przywołująca. Najlepiej ćwiczyć ją, gdy wiemy, że pies nam nie ucieknie, ale dobrze jest również trzymać go na dłuższej smyczy, aby zapobiec braku skupienia.
- **„Zostaw”** to komenda przydająca się zarówno podczas oduczania psa gryzienia określonych przedmiotów w domu, jak i podczas spacerów, gdy pies próbuje jeść różne rzeczy. Komendę tę można wywołać u psa, mówiąc **„zostaw” i zabierając psu**

rzecz, której nie chcemy, by miał w pysku. Podobnie można postępować, ćwicząc oddawanie aportowanego patyka lub piłki.